

BEZ ZNATNIJIH PROBLEMA

Najviše nezadovoljnih učenika osjetilo se ispred vratiju gimnazije, ekonomske, trgovačke i turističke škole. U drugom upisnom krugu najviše će ponuditi škole za Industrijska i obrtnička zanimanja, te prometnu školu dok je u tehničkoj školi ostalo mjesta samo za medicinsku školu. Medicinska škola za drugi upisni rok ima slobodnih mjesta za medicinsku školu.

SIBENSKI LIST

GLASILO ŽUPANIJE ŠIBENSKE

GOD. XXXII.
BROJ 1593

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 9. srpnja 1994.

CIJENA
1,50 KUNA

BLOKIRAN PROLAZNI PUNKT UNPROFOR-a U PAKOVU SELU

HOĆEMO KUĆI,

ČUJETE LI?

Niti jedno vozilo UNPROFOR-a neće proći! Vršeći pritisak na UNPROFOR želimo poručiti svijetu, UN-snagama i Hrvatskoj vladi da više ne možemo podnositi ovako jalovo djelovanje međunarodnih snaga. Mi hoćemo na svoja stoljetna ognjišta, na svoju djedovinu! Potrebna nam je logistička potpora županije, građana, državnih i privatnih poduzeća da bismo ustrajali.

Stranice 6. i 7.

GRADSKO POGLAVARSTVO FOND U STAMBENO- KOMUNALNOJ DJELATNOSTI POD UPRAVOM GRADA

Budući da sve općine u Županiji, računajući i skradlinsku, koja je takvu odluku donijela nedavno — imaju vlastite fondove u Stambeno-komunalnoj djelatnosti, vrijeme je da djelatnost Fonda preuzme i Poglavarstvo Šibenika, kao posljednje u Hrvatskoj.

Kako je istaknuto na sjednici Poglavarstva Grada, nitko od djelatnika Fonda neće »ostati na ulici«, već će ih preuzeti Poglavarstvo, koje će ujedno biti i upravno tijelo Fonda. Da bi grad uopće opravdao postojanje u ustroju lokalne samouprave, mora se početi baviti lokalnim komunalnim problemima. Fond namjeravamo preuzeti sada, kako nas novi Zakon, koji dolazi za dva mjeseca, ne bi dočeka kao nespremna — kazao je gradonačelnik A. Šupuk.

Stranica 2.

MARIJAN SEKSO, UPRAVITELJ TELEKOMUNIKACIJSKOG CENTRA ŠIBENIK

URADILI SMO VIŠE OD PLANIRANOG

U zadnje tri godine na područje Županije šibenske uloženo je oko 30 milijuna dolara u modernizaciju telefonskih centrala i spojnih puteva. Digitalizirano je više od 90 posto spojnih puteva. Na redu su Jadrija, Grebaštica, Zlarin, Planjane, Sedra-mić... Primoren je u tijeku. Optički kabel u svemu ima poseban značaj.

Stranica 3.

GRADSKO POGLAVARSTVO

FOND U STAMBENO-KOMUNALNOJ DJELATNOSTI POD UPRAVOM GRADA

POST SCRIPTUM

PREDIZBORNO PREPARIRANJE BIRAČA

Kao da ljetna predizborna utrka pomalo započinje. Najprije se zahvaljujući parlamentarnoj krizi, otvorila neka vrsta polemiziranja s takvom, izbornom mogućnošću, jer se u oporbi cijeno da bi izlaz iz potpune blokade Sabora, a time i hrvatskog demokratskog, parlamentarnog života mogao biti jedino u raspisivanju novih izbora. U tom prvom, test-krugu, gotovo su se sve političke stranke, pozicija i opozicija, izjasnile glede navještenih izbornih kušnji, pa se pokazalo da čak ni cijela oporba nije naročito radosna zbog eventualnog novog izbornog testiranja birača, a nekmoli vladajuća stranka koja je u prvoj rundi takvu mogućnost štoviše energično odbijala. Postupno se situacija mijenjala, vladajući HDZ sve bolje pripremao i moglo bi se čak reći prvi uključio u »neželjenu« izbornu trku.

Potencijalnom izbornom rezultatu sve je podređeno, pa ni iznimno visoke srpanjske temperature politiku i političare ne uspijevaju »uškopiti«. Vlast je napose u Županiji šibenskoj dala sebi truda kako bi, primjereno ljetu, uveselila puk, pa je praktično od Dana državnosti slijedio niz prigodničkih, blagdanskih priredbi na koje se vrlo zgodno naslonio i Dječji festival kojemu je u čast i šibenska obala »raskošno« sajamski »dekorirana«. Narod je večerama pohodio, opušten, zadovoljan i nekontroliran. Vlast je »spontanost« puka, poslije prvih primjedbi, ubrzo ustrojila. A onda su se digli prognanici. Jest da je u samom početku bilo i povuci i potegni, i hoće i neće, no, naposljetku su se ipak odlučili pokazati četnicima kako i oni znadu zapriječiti ceste i blokirati komunikacije. Vrijeme za povratak nezadrživo curi, UNPROFOR i dalje demonstrira svoju apsolutnu nemoć kada su u pitanju »krajšnici«.

ali se ne usteže pokazati moć i priprijetiti silom nezadovoljnom i frustriranim prognanom hrvatskom narodu. No, o plavcima je uglavnom sve rečeno, sve viđeno i zapravo svima sve već poznato. Država, sudeći po svemu, ovu najnoviju »eksploziju prognaničkog bunta« prešutno podržava kao da je i sama iznenađena, pa i ogorčena neučinkovitosti plavih mirovnih trupa pod zastavom UN-a. A razloga iznenađenju objektivno nema, budući da se u startu znalo da nam UNPROFOR može donijeti samo privremeni, umjetni mir, ili još bolje rečeno — prekid vatre. Situaciju mijenjati ni vojno ni politički nikada nije ni kanio. A niti je za to imao mandat. Sredinom srpnja i Sabor bi mogao kazati određenje što i kako s mirovnim operacijom UN-a u Hrvatskoj. No, još nije izvjesno hoće li tek zasjedati Klub zastupnika HDZ-a s nekolicinom svojih simpatizera i ovisnika, ili će parlament biti cjelovit, višestranački, kompletan. U međuvremenu u šibensku županiju stiže potpredsjednik Vlade Ivica Kostović koji namjerava za svog dvodnevnog boravka na ovom prostoru posjetiti i prognanike u »Solarisu«, ali i održati čak dvije tribine HDZ-a — jednu u Primošćenju i drugu u Šibeniku. Nije li ipak riječ o predizbornoj preparaciji članstva i birača? Znači li to da HDZ samo verbalno deklarira svoje neslaganje novim izbornim utrkivanjem, a djelatno se za njega priprema? U svakom slučaju, kako će to primijetiti i šibenski gradonačelnik Ante Šupuk, odazivajući se izbornoj skupštini HSLS-a, Ogranka Šibenik. — Ni oporba ne spava! Šibenske je liberalne unatoč premašenih 34 stupnja u termometru, posjetio glavni tajnik HSLS-a Božo Kovačević da bi instruirao ovašnje haeselesovce za mogućnost ovojesenskih izbora, ili njihovo eventualno pomicanje prema kraju godine, ali i da bi javno prozborio, živim predizbornim rječnikom i za oktavu višim tonom, o slabostima, promašajima i greškama aktualne vlasti.

U ovaj, sudeći po svemu već dobro urešen predizborni okvir na svoj se, zapravo indikativan način, uklapa i jedna polukuloarska vijest (kuloarska samo utoliko što je nitko od službenih predstavnika vlasti nije i formalno potvrdio) da šibenski župan odlazi! Već je i nasljednik poznat, iako je do glasovanja vijećnika Županijske skupštine još daleko. Očigledno, s izborom novog župana se i ne računa, riječ je tek o instaliranju novog čovjeka vlasti čiji izbor ne može i ne smije biti upitan!

D. BLAŽEVIĆ

Treba li Gradsko poglavarstvo djelatnost Fonda u stambenom i komunalnom gospodarstvu preuzeti sada, ili je potrebno pričekati donošenje Zakona o komunalnim djelatnostima za otprilike dva mjeseca? I što će, naposljetku, biti s oko trideset zaposlenih djelatnika Fonda — bila su (protu)pitanja Branka Kužine i Ante Mikulandre, člana i predsjednika Upravnog odbora Fonda za stambeno i komunalno gospodarstvo, nakon što je Gradsko poglavarstvo na sjednici u četvrtak odlučilo pripremiti sve što je potrebno za preuzimanje djelatnosti Fonda u nadležnost grada. Prigovor Poglavarstvu i posebno gradonačelniku A. Šupuku od dvojice potonjih, bilo je i to, što na sastanak nije bio pozvan direktor Fonda Vlade Kalauz, ali je njegovo odsustvo Šupuk argumentirao s riječima da je Fond ustvari, »dajući« općinama u Županiji da osnuju vlastite fondove, sam započeo rastakati vlastiti ustroj, pa je preuzimanje djelatnosti Fonda od strane Poglavarstva grada tek formalnost i logična posljedica svega što je tomu prethodilo. Šupuk je kazao da su gradovi poput Rijeke, Splita i Zadra to učinili odmah, te da je Šibenik ostao posljednji, uglavnom zbog tehničkih problema koje je za to trebalo riješiti. »Sada smo uređili prostorije za tu službu, i neodložno se moramo uhvatiti u koštac s komunalnim problemima grada koji su i svrha postojanja lokalne samouprave i njena ustroja u Republici Hrvatskoj« — kazao je A. Šupuk. I u nastavku zaključio da je bolje djelatnost Fonda preuzeti što prije, kako bi Poglavarstvo, koje će ujedno biti i Upravni od-

bor Fonda, što prije upoznalo te poslove, a ne da ih Zakon, koji će na snagu stupiti za oko dva mjeseca, zatekne nespremnima. Odgovarajući na pitanje što će biti sa zaposlenim djelatnicima, Šupuk je kazao da nitko neće ostati bez posla, iako sam Fond nije niti jednog od općina koje su osnivale samostalne fondove, ponudio da zaposli neke od djelatnika, te da, naposljetku, gradu ostane najviše oko dvadeset djelatnika iz nekadašnjeg Fonda. O tome će, uostalom, raspravljati i Gradsko vijeće na skorašnjoj sjednici.

U nastavku rada Poglavarstvo je odlučilo terasu nekadašnjeg Doma JNA ustupiti za dva ljetna mjeseca malim trgovcima koji će na štandovima prodavati isključivo trgovačku robu. Kako je objasnio Gustav Červar, član Poglavarstva zadužen za prostorno planiranje, Poglavarstvo želi »rasteretiti« trg ispred Kazališta i nastoji pronaći najbolja moguća rješenja za prodaju te vrste robe u budućnosti. Isto tako, za naredna dva ljetna mjeseca, Poglavarstvo je produžilo dozvole za privremenu ugostiteljsku djelatnost i nekim vlasnicima ugostiteljskih štandova na obali. Kako je istaknuo gradonačelnik Vječeslav Baranović, samo nekima, jer mnogi vlasnici štandova koji su dozvolu imali tijekom trajanja Festivala, nisu »položili ispit« i ubuduće neće moći dobiti dozvole, barem ne pod istim uvjetima kao i ove godine. Baranović je također rekao da su potonje odluke Poglavarstva donesene isključivo stoga što je gradska uprava nastojala trgovcima i ugostiteljima omogućiti barem preživljavanje u teškim uvjetima.

SA SJEDNICE ŽUPANIJSKOG POGLAVARSTVA

ZAŠTO JE SKINUTA TOČKA DNEVNOG REDA?

U slučaju da predsjednik Županijske skupštine odbija sazvati Skupštinu za normalan rad parlamenta bit će dovoljna petina vijećnika. To je definirano novim Poslovnikom Županije šibenske što ga je prihvatilo Poglavarstvo a o kojem će se očitovati i Skupština. Poglavarstvo je prihvatilo i Odluku o financiranju političkih stranaka kojom se visina dotacija određuje temeljem izbornih rezultata svake stranke. Proračunom županije bilo je predviđeno 130.000 kuna za financiranje stranaka, ali rebalansom treba osigurati još 70.000 kuna tako da će ubuduće objasniti je pročelnica Županova ureda Semira Škugor, za stranačke aktivnosti u proračunu trebati planirati oko 200.000 kuna.

Prema nacrtu odluke koju je Poglavarstvo prihvatilo članovima Županijskog poglavarstva pripada naknada u visini od 75 posto od prosječne plaće u privredi RH (između 750 i 800 kuna). Članovi Poglavarstva su volonteri, a naknada pripada svima bez obzira na to radi li u državnoj upravi ili privrednim poduzećima jer poslovi u Poglavarstvu nisu iz djelokruga državne uprave nego lokalne samouprave.

U slučaju izvanrednih okolnosti (požar, poplava, ekološka nesreća itd.) Poglavarstvo može raspolagati s najviše do 50 posto od ukupnih sredstava stalne rezerve, odnosno s oko 350 tisuća kuna, stoji u odluci o davanju ovlaštenja za raspolaganje sredstvima stalne rezerve što je na sjednici donijelo poglavarstvo.

Poglavarstvo nije donijelo rješenje o raspisivanju natječaja za davanje na korištenje pomorskog dobra za izgradnju marine »Podsolarsko« na prostoru koji obuhvaća oko 76.000 četvornih metara, a koji je drugi izlaz Šibenika na more. Nakon intervencije gradonačelnika Šupuka kojeg je na sjednici Županijskog poglavarstva pozvao župan Bubalo, a koji se argumentom da se radi »o najdelikatnijoj točki gradske obale« i da »mi još nismo spremni u to ulaziti« suprotstavio prijedlogu što ga je iznio pročelnik za pomorstvo u Županiji, Šime Zenić. Župan je točku skinuo s dnevnog reda dok se plan predlaže ne uskladi s gradskim GUP-om i ambicijama gradskih čelnika.

L.M.S.

DOSEGNUTO DNO STRPLJIVOSTI

U ŽARIŠTU

Blokada prometnica u znak prosvjeda protiv neučinkovitosti UNPROFOR-a i na području Županije šibenske uz ostala događanja, podržava političke tenzije u ova vrela vremena. Je li moguće da će se sva gorčina prognanika i svih ostalih skoncentrirati na plavce koji su ovdje samo iz dva razloga — 1. da zarade novac i 2. da im što prije i ugodnije prođe vrijeme. Mi smo ih dočekali kao egzektore međunarodnog prava koji će provesti u djelo donesene rezolucije Vijeća sigurnosti UN i međunarodna priznanja Republike Hrvatske u njenim poznatim i priznatim granicama. Kada smo tako razmišljali, prije dvije godine bili smo zapravo naltni ili nam je želja za međunarodnim sprečavanjem srpske agresije bila jača od logike zdravog razuma. A ta logika govori jasno da se pod plavom kacigom i odorom vojnika UNPROFOR-a skriva običan mali jadni čovječuljak kojemu ona služi da bi zaradio za život, a zna se kolika je vrijednost onih koji padnu na te grane.

Oni ni u vlastitoj zemlji nisu uspjele organizirati život dostojan čovjeka, a kamoli će shvatiti naše nevolje, nisu mogli pomoći sebi, pa kako li će drugima. Ono što mi tražimo od njih temeljem odluka međunarodnih usta-

nova, iziskuje vrhunski angažman i napore, što je neusporedivo s onim što im nude četnici. Oni su se zapravo prilagodili jedni drugima i u krajnjoj liniji sada su na istom zadatku — čuvanje statusa quo — uz užitke što im domaćini pružaju od rakije u hladovini, pokojeg janjca s raznja, do slatkog života. Sve ove blagodati uživaju, naravno, samo šefovi, a obične smrtnike puste na miru, što im više godi nego da provode nekakve rezolucije.

Vjerojatno plavci imaju priliku zaraditi i honorarno, pružajući usluge nabave goriva i ostalih deficitarnih artikala (a to su gotovo svi koje proizvodi suvremeni svijet osim oružja i streljiva) onima koji mogu platiti. Tako zapravo i jedni i drugi žive na ostacima opljačkane imovine Hrvata s okupiranog područja. Na ovaj vrčulni ni jedni ni drugi ne mare za tragediju opustjele zemlje i očajnih siromaha kao što su na primjer umirovljenici, njih osamnaest tisuća s područja kninske paradržave, koje su vlasti obradovale s dodatnom pomoći što se sastoji od dva kilograma kexsa i jedne litre mlijeka. S time se mogu pokrijepiti ovaj vrela mjesec dana!

Tako je ova logična sprega između plavaca i pobunjenika nastala linijom manjeg otpora, kojoj, po svojoj prirodi, teže jedni i drugi jer im je stvaralaštvo i rad strano i daleko. Oni su zapravo jedna kombinacija krvoloča i strvinara što zajednički ubijaju i troše. Krvoločne zvijeri što kolju, u okruženju su strvinara i time zašti-

ćeni od vlasnika zemlje i stoke. UNPROFOR je tako u ulozil mraka pod čijim okriljem četničke zvijeri tamane posljednje ostatke života na okupiranom dijelu hrvatske zemlje.

Sada kad nam je iskustvo dokazalo da su plavci, po prirodi stvari, bliži okupator nego žrtvi, postavljamo pitanje: koliko je realno očekivati učinkovite plavce na granicama Hrvatske sa SR Jugoslavijom?

Da su svjetski moćnici i Ujedinjeni narodi namjeravali energično zaustaviti agresiju na Hrvatsku i BiH postavili bi odmah svoje snage na te granice i sprječile sve ove strahote koje su nakon toga nastale. Prije bi se moglo kazati da se međunarodne snage, zbog različitih interesa velikih sila međusobno neutraliziraju, pa su plavci samo logičan izraz te, unutar sebe, blokirane sile.

Prema najnovijim izjavama naših čelnika, Hrvatska će bezuvjetno tražiti postavljanje plavih kaciga na međunarodno priznate granice sa Srbijom i Crnom Gorom. Ovakav mandat dakle više ne dolazi u obzir, a to znači odlazak plavaca sa sadašnjih pozicija. To znači ne samo rastanak s Kninom, nego i blokadu takozvane »republike srpske kraljeve«. Oni bi trebali sprječiti srbijansku podršku pobunjenicima za vođenje rata protiv Hrvatske pa bi samim tim i okupirana područja automatski bila reintegrirana u državopravni sustav Republike Hrvatske. Gledajući formalno-logički ovaj zahtjev je izuzetno dobar i povoljan za Hrvatsku, samo je pitanje nje-

gove realnosti u provedbi.

Nema sumnje iskustvo nas, pogotovo na ovim ugroženim područjima, uči da ovakav UNPROFOR nije za takve zadatke i to bi odmah u startu trebalo imati na umu. Inače angažman ovih snaga na granicama Republike Hrvatske je trostruko samozavaravanje — nas, njih i onih koji ih šalju. Upravo poradi toga je prijedlog predsjednika Tuđmana da se na tom zadatku angažiraju snage NATO-a pravo rješenje problema.

Ima jedna druga stvar koja se može izroditi iz ovih naših nevolja s UNPROFOR-om. Mogao bi nas svijet optužiti kao stranu koja je protiv mira i mirovnih snaga, a u isto vrijeme postupno promovirati pobunjenike kao stranu koja suraduje s mirovnim snagama. Takav tretman, pogotovo na duži rok opasan je i miriše na cementiranje postojećeg stanja.

Upravo zbog toga ovaj spontani otpor prognanika UNPROFOR-ovoj neučinkovitosti ima smisla. Svijet mora shvatiti da i hrvatski narod ima granice strpljivosti o kojima mora voditi računa svatko tko sudjeluje u razrješavanju ovoga krvavog čvora. Pravo prognanika da se vrate svojim domovima i komadu zemlje je minimum ispod kojega ne može nitko ići ako želi sudjelovati u raspletu krize. Oni koji bi probijali i to dno, snosit će izravnu odgovornost za nastavak i rasplamsavanje rata, bez obzira na to bili to UN, velike sile ili nerazumni agresori. Nema više vremena za samozavaravanje.

Ivan Burić

MARIJAN SEKSO, UPRAVITELJ TELEKOMUNIKACIJSKOG CENTRA ŠIBENIK

URADILI SMO VIŠE OD PLANIRANOG

trala sa 360 brojeva s digitalnom UKV opremom, što znači i vezom s glavnom centralom u Šibeniku. S obzirom na to da je telefonska centrala u Pakovu Selu dotrajala, u tehnološkom smislu, prišli smo modernizaciji telefonije na tom području, pa će biti moguće određeni broj telefonskih brojeva osigurati i za Brnjinu, te ostaviti određeni broj parica za buduću zrakoplovnu luku u Pokrovniku. Telefonska bi centrala u Pokrovniku, prema našim planovima, trebala biti u funkciji sredinom kolovoza, kazuje upravnik Sekso.

Telefoni u zaleđu Šibenika

Prije nekoliko mjeseci u funkciju je stavljena i centrala u Koprnu, kapaciteta 240 telefonskih brojeva, kao i centrala u Perkoviću sa 180 pretplatnika. Tu valja priključiti još oko 50 pretplatnika iz Slivna Gornjeg i Mravinca i time bi i na tom prostoru Županije šibenske problem telekomunikacija bio skinut s "dnevnog reda".

Bitno je navesti da su digitalizirani spojni putevi, čime je znatno postignuta kvalitativna veza s telefonskim centralama u Unešiću, Borajli, Vrpolu. Pred proširenjem su i centrale, istina analogne, u Radoniću i Mirloviću zagori. Na digitalizaciju tih dviju centrala neće se ići još izvjesno vrijeme, jer postojeće zadovoljavaju potrebe tamošnjih korisnika, kaže Sekso. One zadovoljavaju potrebe malih mjesta.

Digitalni otok širimo prema zaleđu, ali i prema otocima. Kada je riječ o obali i otocima, danas imamo samo dvije analogne centrale na Zlarinu i u Grebašću, te još koji dan u Primoštenu. Prije nekoliko dana uključena je nova digitalna centrala u Rogoznici, pustili smo u uporabu digitalnu centralu u Dvornicama, premda na tom području nemamo dovoljan broj pretplatnika. Do kraja godine planiramo analognu centralu u Grebašću promijeniti u digitalnu, kazuje Sekso.

ZNAČAJ OPTIČKOG KABELA

U zadnje tri godine na području Županije šibenske uloženo je oko 30 milijuna dolara, kako u modernizaciju centrala tako i spojnih puteva. Primjerice, samo centrala u Primoštenu košta oko 1,7 milijuna dolara. Optički kabel u svemu ovom ima poseban značaj. To je najmodernija tehnika koja pruža velike mogućnosti u telekomunikacijskom sustavu. Ogromne su prednosti u kvalitativnom i kvantitativnom smislu. Svjetlovod koji je u izgradnji nije samo državnog, već međunarodnog značaja. U lokalnim okvirima to je još jedna kvaliteta, kaže Sekso i dodaje da će ovih dana u upotrebu biti pušten svjetlovod Zadar — Šibenik, a do sredine kolovoza trebao bi proraditi i svjetlovod Šibenik — Split.

razloga. Sve će to biti locirano, kako kaže prvi čovjek HPT-a u Šibeniku, M. Sekso u staroj zgradi pošte.

Planovi do kraja godine i dalje

Više od devedeset posto spojnih puteva u telekomunikacijskom sustavu na području Županije šibenske je digitalizirano. Planira se i gradnja nove telefonske centrale u Skradinu, te gradnja centrale u Čvrčevu, a istovremeno će se raditi na prikupljanju dokumentacije za gradnju centrale u Sedramiću.

U planu je i gradnja centrale te telefonske mreže na Jadriji, što bi prema planu trebalo početi raditi ove jeseni. Oko stotinu pretplatnika iz Planjana će, kako kazuje Sekso biti spojeni na centralu u Unešiću.

HPT je u zadnje tri godine uložila uistinu dosta sredstava na području Županije. Nije to nikakva "ratna" prednost, već naprosto potreba vremena, kaže Sekso. Svijet u telekomunikacijama ide dalje, a ne samo Šibenik već i cijela Hrvatska za tim su svijetom zastajali. Danas pokušavaju i u tomu, čini se, uspijevaju dostići taj svijet.

Pripremila: Katarina RUDAN

POGLAVARSTVO VODICA BORAVILO U BAVARSKOJ

Iznimna gostoljubivost prijatelja iz Njemačke

Rade Ivas, načelnik Općine Vodice, Gordan Alfrev, pročelnik Općinskog ureda za društvene djelatnosti i informiranje, te članovi klape "Skradin", vratili su se proteklog tjedna iz Njemačke. U organizaciji DCK-Hrvatsko-njemačkog društva za pomoć Bosni i Hercegovini, Vodičani, klapa "Skradin", ali i predstavnici Osijeka i Slavonskog Broda, tjedan dana predstavljali su Hrvatsku na Weidener Birgen Fest, tradicionalnom slavlju Weidenskog okruga na koje su bili pozvani uz goste iz Italije i Francuske.

Kako govori Alfrev, na središnjoj proslavi bilo je oko stotinu tisuća ljudi, i predstavnici Hrvatske imali su posebnu pozornicu na kojoj su nastupali

i propagirali Županiju šibensku, tumačeći domaćinima iz Bavaraca kako u Hrvatsku slobodno mogu doći u srpnju i kolovoza, bez opasnosti da budu zatečeni ratom. Na nastupima predstavnika Hrvatske bila je nazočna i Zdenka Babić-Petričević, generalni konzul Republike Hrvatske zajedno s Vikijem Glovackim, suradnikom za kulturu prvi konzulat. Tom prilikom gđa Babić-Petričević kazala je kako je posjet predstavnika Hrvatske Njemačkoj potreban, jer prikazuje Hrvatsku onakvom kakva jest, te ističe težnju i Hrvatske i njenih građana da se približe Europskoj zajednici. Tijekom boravka u Weidenu, predstavnici Vodica posjetili su i München, i nakon svih raz-

govora s brojnim domaćinima ističu volju, želju i razumijevanje Bavaraca da i dalje pomažu Hrvatskoj. To je posebno izraženo u gradu Grafenvehr, blizu Weidena, čiji mještani, organizirani u humanitarne udruge najviše pomažu Županiju šibensku. Na primanju za Vodičane, priređenom u tome gradu, klapa "Skradin" otpjevala je, u čast američkog generala i trojice visokih časnika koji su bili gosti obližnje vojne baze NATO-pakta, i nekoliko pjesama na engleskom jeziku. Inače, prema riječima Alfrev, klapa "Skradin" i predstavnici Osijeka, nastupali su zajedno kada god su bili u mogućnosti, želeći i tako dokazati jedinstvo hrvatske domovine.

B.P.

PRETVORBA PRVOG KRUGA HTP "SOLARIS" ZAVRŠENA

Mali dioničari - manjinski vlasnici

Hotelsko turističko poduzeće "SOLARIS" ostaje, barem zasad, u državnim rukama. U skladu sa Zakonom o pretvorbi društvenih poduzeća, radnicima, umirovljenicima i građanima ponuđeno je na prodaju 50 posto procijenjene vrijednosti tog poduzeća. Poduzeće je procijenjeno na 74.000.000 DEM, a osnovnu glavnica sačinjava 57.000.000 DEM vrijednosti društvenog kapitala. Ostatak procijenjene vrijednosti čine potraživanja koja su pretvorena u dionice. U tom slučaju, 50 posto vrijednosti glavnice društvenog kapitala, što iznosi 28.500.000 DEM ponuđeno je na kupnju i uz popust sadašnjim i bivšim djelatnicima ovog poduzeća, te građanima koji prema Zakonu o pretvorbi imaju pravo kupiti dionice.

Na temelju rješenja Hrvatskog

ove godine, prišlo se provođenju pretvorbe HTP "SOLARIS". Prva "runda" pretvorbe završena je krajem lipnja. Od mogućih 28.500.000 DEM ili 285.000 dionica nominalne vrijednosti 100 DEM, prodano je 201.027 dionica, ili 27,17 posto vrijednosti društvenog kapitala. Mali dioničari, ostaju dakle, manjinskim vlasnicima poduzeća, dok je Jadranskoj banci Šibenik pripalo 170.000 dionica ili 22,97 posto, a broj dionica u vlasništvu Fonda Republike Hrvatske iznosi 368.973 ili 49,86 posto procijenjene vrijednosti poduzeća.

Broj ponuđača koji se javio na oglas bio je 1067. Od toga broja odustalo je, kako doznajemo iz izvješća predsjednika Komisije za pretvorbu poduzeća i ujedno direktora "SOLARISA" Frane Bukića, njih 37. Ugovor je potpisalo i prvu ratu uplatilo 1020 dioničara ili 96,53 posto od

prijavljenih. Samo devet ugovora je potpisano za jednokratno plaćanje, a ostalih 1021 na obročnu otplatu. Mali dioničari su, dakle, otkupili 70,54 posto ponuđenog im i sukladno Zakonu osiguranog društvenog kapitala. Ostalo je neprodano 8.397.300 DEM, odnosno 83.973 ili 29,46 posto dionica uz popust. Prodaja je, jasno, zaključena. Ono što je ostalo neprodano uz mogućnosti kupnje uz popust bit će još jednom ponuđeno radnicima i ostalima da kupe bez popusta. Uostalom, sve što je ostalo neprodano ionako je pripalo državi i nadležnim fondovima. U ovom trenutku sigurno je i jasno jedno: mali dioničari, tj. radnici i građani koji su kupili dionice "SOLARISA" uz popust, ostaju manjinskim vlasnicima.

Katarina RUDAN

TURIZAM

OŽIVJELA ACI-marina »Skradin«

Nautičari se vraćaju moru i marinama na šibenskom prostoru. U osam marina na području Županije šibenske i Kornatima je više od 500 plovila na stalnom vezu. Daleko je veći broj plovila u tranzitu. Svoja »vrata« od 1. srpnja, nakon tri godine, otvorila je i ACI-marina Skradin. Na sam dan otvaranja marine, kako doznajemo od recepcionara Darka Milkovića, bilo je oko 20 plovila.

Uglavnom su to bili brodovi koji su imali stalne vezeve u ovoj marini. Dnevno, u skradinskoj marini je pet, šest plovila u tranzitu.

Nakon tri godine u ACI-marinu Skradin uplovio je sa svojom jahatom i jedan talijanski bračni par, ovog utorka. Zastali su razgledati Skradin, pa će put Skradinskog buka. S obzirom na trenutnu situaciju, Skradinjani su zadovoljni posjetima marini. Koliko je to vrijeme dozvolilo, a i financijske prilike, u marini su obnovljeni i prateći objekti i tako sanirane posljedice ratnih razaranja. Vjeruju da prve »morske laste« navješćuju dolazak novih. Još ovoga ljeta.

K.R.

(Snimio: F. MILJEVIĆ)

**SLOBODNA
DALMACIJA**

PRIČA
TALIJANSKIH
NAUTIČARA
IZ SKRADINSKE
MARINE
O BLISKOM
SUSRETU S
PRUKLJANSKIM
ČETNICIMA

Prisilni turisti na okupiranom dijelu Hrvatske — talijanski nautičari nakon »incidenta« s prukljanskim četnicima

Snimio: J. ČELAR

To rade očajnici

Nenadani događaj uzapćenja talijanskoga turističkoga broda na putu za Skradin u utorak 5. srpnja popodne ozlojeđio je građane Skradina i njihove goste, nautičare u marini ACI, ali su hrabri Skradinjani, od prvoga dana rata na prvoj crti obrane ovoga dijela hrvatske domovine, ostali smireni. Proživjeli su oni mnogo težih trenutaka, a ovaj tumače kao krajnji očaj četnika da u trenutku kada počinje »veliki rasplet« skrenu pozornost na sebe. Službenih reagiranja u općini Skradin još nema. Neki gradski činici našli su se na putovanju. Ono što smo mogli čuti svodi se na to da će Skradin nastaviti s normalizacijom života i razvitkom turizma i drugih grana gospodarstva, a sve eventualne nove četničke provokacije pažljivo će se procijeniti i na njih će se naći pravi odgovor.

»NI PAPUANC I VIŠE NE ZAROBLJAVAJU TURISTE«

Gotovo cijeli dan u srijedu, u vrelini skradinske kotline, kada je temperatura povremeno dosezala i četrdesetak stupnjeva, a osvježenje nije mogao donijeti ni huk vode na Slapovima Krke, tragali smo za posadom talijanskoga krstaša »Barbara Nova«. Htjeli smo izravno saznati što im se sve događalo dan ranije, kada su ih, iznenada, na sjevernoj strani Pukljanskoga jezera, kraj otoka Sustipanca presreli i zarobili četnički odmetnici.

I kada smo izgubili svaku nadu da ćemo vidjeti ljude koji su »upali« u središte zanimanja javnosti, javljaju nam prijatelji da su gospođa na svojem brodu, usidrenome ured skradinske luke. U zadnji tren bilo je i malo sreće. Na skradinskoj rivi zapitali smo dva dječaka koji su se spremali gumenim čamcem zaploviti akvatorijem jesu li vidjeli skupinu Talijana, a odgovor je bio: »Mi smo Talijani s broda »Barbara Nova«! Bili su to Umberto Caglini i njegov prijatelj Giorgio Socci.

Dok se vozimo pitam dječake kako su. Osmjehuju se i sliježu ramenima. Njihovom »hodom« za tren smo do broda, izvršno građenoga i opremljenoga krstaša od dvadesetak metara.

Priča s palube

No, prvi susret pod bokom »Barbare« nije bio baš ohrabrujući. Gospođi Lauri Caglini, supruzi Pepea Caglini, čini se dosta svega, pa nam kazuje: »Gospodo, nemamo vam što reći. Bio je to

Oplovili smo cijeli svijet, kaže dottore Caglini s talijanskog krstaša, bili smo i na Javi i Papui-Novoj Gvineji, gdje još ima lovaca na ljudske glave, ali nikada nam nigdje nisu prijetili niti nas zarobili — Prišli su brodićem, izvadili dvije strojne puške i bazuku i zavikali: pucat ćemo! — »Informativni razgovor« u četničkom zaseoku: mizerija, pustoš, nekoliko žena i djece, sve kao izvan ovoga svijeta, kažu Talijani — Mali Umberto četnički talac — Unproforci su došli, registrirali i ostavili nas

cident. Sve je dobro prošlo. Ne želimo da se sve to proširi po cijeloj Italiji. Morate nas razumjeti...»

Talijanske stanice, inzistiramo mi, već govore o »incidentu«. Želimo samo da nam kažete za »Slobodnu Dalmaciju« što vam se dogodilo.

Pristali su na razgovor. Sjeli smo na otvoreni, krmeni dio kabine oko velika kormila. Gospodin Giuseppe, sin Umberto, gđa Laura, te njihovi gosti, prijatelji na zajedničkome krstarenju, Piergiorgio Salimbeni i mali Giorgio Socci.

Dottore Caglini je iz Ancone, po zanimanju savjetnik u direkciji jedne ugledne tvrtke.

»Za uvod ću vam kazati nešto važno, mi smo svi ljubitelji Hrvatske i ovoga mora, započeo je priču. Odlično poznajemo Skradin gdje smo ljetovali 1981. godine brodom koji se zvao »Barbara Yankee«. Kasnije smo ponovno došli 1987. S »Yankeetom« smo oplovili cijeli svijet: Afriku, Južnu Ameriku, Oceaniju. Bili smo na Javi, u Malakki, u Papui — Novoj Gvineji, tamo gdje još ima lovaca na ljudske

glave. Ali nikada nam nigdje nisu prijetili ili nas zarobili!«

Kada su sagradili svoj novi krstaš »Barbarinu« veću sestru, vlasnici broda su kazali: za nova krstarenja svijetom Skradin mora biti našom prvom etapom... A na toj etapi ispriječili su im se »checcini« — četnici! — Kako ste u utorak, dottore, umjesto u Skradinu, završili u četničkoj utvrdi.

Četnička mizerija

To baš i nije neka utvrda, naglašava Pepe, bar nije ono što smo mi vidjeli u tom selu od nekoliko kuća. Siromaštvo (»mizeria«) pustoš, ruševine, nekoliko djece, nekoliko žena. Sve kao izvan ovoga svijeta. Ali, kazali su nam: »Vi ste sada na prvoj liniji bojišta« i »ovo nije Hrvatska«.

Iz Italije se »Barbara« otisnula prije desetak dana i zaplovila prema Kornatima. Posjetili su Lavsu, Žakan, Žut, pa Sali i Božavu na Dugome otoku. Onda su, kako su to naumili i ranije, preko Pukljana prema

skradinskoj marini. Bila je vrućina i signor Pepe je odlučio malo skrenuti od Rasline sjevernije i okupati se u hladnoj rječici Gudući. Potom su prošli kraj otočića Stipanca na kojem su piloti jugozrakoplovstva prije više godina vodenim bombama razrušili ostatke stare hrvatske bazilike, »vježbajući« gašenje požara na »kaderima«. Bio je to pravi barbarski čin...

I odjednom, priča dalje Pepe, pola milje od otočića približio nam se mali brodić. Dvojica su s njega nešto mahala. Držao sam da su to ribari. Nisam razumio što žele. Bilo je blizu 13 sati. Imali smo čudan osjećaj i nismo htjeli stati. A onda su oni prišli, izvadili dvije strojne puške i jednu bazuju (zolja) i zavikali: »Stop, stop! Zaustavi, pucat ćemo! Vidio sam da nas mogu potopiti. Tipovi su bili u civilu, a jedan od njih bio je posebno grub.

»Komandant« se »izvinjava«

Vidjeli su s kime imaju

i prišli selu Pukljanu, ali nisu mogli pristati zbog plitkoga gaza. Onda je zaredalo verbalno maltretiranje. Na kraju je Pepe morao početi sa sinom Umbertoom na ispitivanje. Gestikulirali su uz poneku riječ na svim mogućim jezicima. Gledali su isprave, pitali su za oružje. Znaju li da su na »srpskoj zemlji«? Dovedli su im i »Hrvata« koji im je kazao kako su mu »ustaše« ubili majku. Bilo je još sličnih »štoseva«, posebno pripremljenih, kao što su i riječi nekoga od »komandanata« da »izvine na neugodnostima, ako ih je bilo...»

U međuvremenu, slušamo dalje priču, u selo su došla tri unproforca, jedan iz Bangladeša, jedan Portugalac i Rus. Gospođa su nas pred četnicima pitala je li prema nama bilo primjene sile, jesmo li ovdje na silu dovedeni. I sve to pred nakostriješenim četnicima! Rekli smo im kako nije bilo ni sile... Što smo drugo mogli? Tko zna što nam se moglo dogoditi, kada »plavci« odu. Ponovili smo unproforcima kako smo mi gosti, turisti, što su došli

ljetaljsku zemlju, i da ti ljudi oko ne mogu biti nikakva vlast... »To se četnicima posebno nije svidjelo i, kad su »plavci« otišli, odmah su zatražili da pretresu brod. Na brod je došla skupina od desetak četnika s nekim »komandantom« od oko 27 godina. Uzbudilo me što me Umberto nisu dozvolili da se vrati. Ostao je u selu kao talac...

Od toga trena svi su na »Barbari« morali biti posebno oprezni. Ništa nisu govorili. Pretres su četnici izvršili, ali ništa nisu odnijeli. »Sat kasnije, dodala je gospođa Laura, vratili su i našeg Umberta. Već je bila noć.

»Što se mene tiče, vi ste sada slobodni«, kazao je jedan njihov zapovjednik u uniformi milicije koji je glumio ugrađenost. Otplovili smo brže-bolje u Skradin. Tamo nas je već čekala Pomorska policija iz Šibenika. Bili smo spašeni.

Šampanjac za slobodu

Na kraju, na stol je došla boca pjenušca i svi smo nazočili »prijateljstvu i slobodi« i našem skorom ponovnom susretu u Skradinu.

— Hoćete li, dakle, opet ovamo doći, zapitao sam ih na rastanku. »Naravno«, odgovorila je srdačno Talijanka, »me ne frega, ne bojmo se više onih tamo«. Nije se bojao ni mali Umberto kada je zadržan kao talac. Četnike je pokušavao zabaviti pričama o nogometu dok su ga okružili zureći u nj.

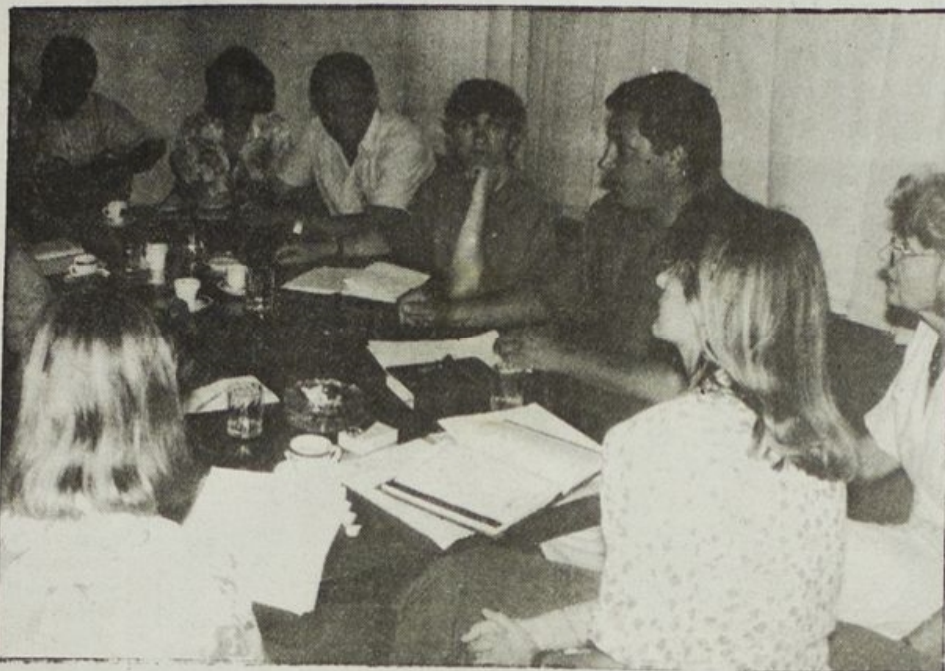
AKTIV RAVNATELJA SREDNJIH ŠKOLA O PRVOME UPISNOM ROKU

BEZ ZNATNIJIH PROBLEMA

Prvi upisni krug prvog upisnog roka u srednje škole na području Županije šibenske protekao je bez većih gužvi i bez negativnosti — jedinstven je zaključak ravnatelja šibenskih srednjih škola koji su se u četvrtak sastali u Županijskom uredu za prosvjetu, kulturu, fizičku kulturu i šport. Ove godine gužve su izbjegnute jer su učenici imali pravo upisa samo u jedan izborni krug i samo za jedno zvanje, što se potvrđivalo s predajom originalnih dokumenata.

Uglavnom visoke ambicije učenika i roditelja bodovni su pragovi rečeno je, sveli na realnije okvire, pa je znatan broj škola dobio bolje učenike negoli prethodnih godina. Najviše nezadovoljnih ostalo je ispred vrata gimnazije, ekonomske škole, trgovačke i turističko-ugostiteljske. U drugom upisnom kolu najviše će praznih mjesta ponuditi trogodišnje škole za industrijska i obrtnička zanimanja, također i prometno-tehnička, dok je u tehničkoj školi ostalo mjesta samo u odjeljenju strojariskih tehničara. Medicinska škola nudi još slobodnih mjesta za medicinske sestre i kemijske tehničare. Učenici upisani u prvom izbornom krugu znatno su podigli bodovne pragove u jezičnoj i općoj gimnaziji, te za zvanja ekonomista i laboranta, što znači da će se od iduće generacije tražiti još bolji uspjeh. Koliko je realan i ovogodišnji uspjeh, ravnatelji srednjih škola zaključit će na sada upisanoj generaciji tijekom iduće školske godine.

Na sastanku Aktiva ravnatelja bila je nazočna i ravnateljica službe za profesionalnu orijentaciju Sanja Mravak. Govorila je o učenicima sa zdravstvenim teškoćama, kao i o njihovom zakonskom pravu da imaju prioritet prilikom upisa u neke

od škola, bez obzira na postignut uspjeh. Ono što je zanimljivo, jest da se liječnička uvjerenja izdaju uglavnom za atraktivne škole i zanimanja, pa je pročelnik Županijskog ureda za prosvjetu i kulturu Franko Čeko kazao da će razgovarati s liječnicima i medicinskom službom koja izdaje takva mišljenja i preporuke za upis.

Čak jedanaest učenika s liječničkim uvjerenjem predloženo je za upis u ekonomsku školu, a nešto manje konkuriralo ih je i za upis u gimnaziju. Kako je rečeno, ekonomska škola neće ih moći

upisati sve, a ravnatelji će, dogovoreno je u četvrtak — raspravljati o svakom pojednom učeniku nakon drugog upisnog roka, pa će se ti učenici upisati u jesenskom roku. Prvi upisni rok je 11. i 12. srpnja, i to na temelju rang-lista koje su izložene na svim oglasnim pločama u školama. Uz te liste, bit će objavljen i novi natječaj sa slobodnim mjestima za drugi upisni krug, koji će se održati 14. i 15. srpnja. U ovome broju donosimo tablicu s brojem upisanih učenika u prvome krugu prvoga upisnoga roka u srednje škole:

Naziv programa	Upisano	Planirano
Opća gimnazija	86	84
Prirodoslovno-matemat. gimnazija	30	28
Jezična gimnazija	29	28
Tehnička škola		
strojarski tehničar	14	28
elektrotehničar	28	28
— slaba struja		
elektrotehničar	28	28
— jaka struja		
medicinska i kemijska škola		
kemijski tehničar	2	28
medicinska sestra	18	28
zdravstveno-lab. teh.	28	28
Ekonomika, upravno-birot.		
trgovačka škola		
ekonomist	56	56
administrat. tajnik	28	28
prodavač	56	56
Prometno-tehnička škola		
tehničar za brodogradnju	4	28
tehničar cest. prometa	13	28
vozač motornih vozila	12	28
pomorski nautičar	11	28
tehničar ptt-prometa	28	28
Škola za obrtnička zanimanja		
voćar-vinogradar	1	15
cvjećar	1	15
pekar	—	15
mesar	13	15
stolar	4	28
odjevni tehničar	—	28
krojač	7	28
frizer	28	28
Turističko-ugostiteljska škola		
hotelijsko-turistički tehničar	52	54
kuhar	28	28
konobar	46	
Industrijsko-obrtnička škola		
industrijski mehaničar	2	15
tokar	4	10
instalater grijanja	3	5
vodo i plinoinstalater	11	15
autolimar	6	15
bravar	1	10
automehaničar	20	20
finomehaničar	5	5
puškar	5	10
brodomehaničar	2	15
elektromonter	4	10
elektromehaničar	10	10
telekomunik. monter	10	10
elektroinstalater	1	10
autoelektričar	10	10
elektron.-mehaničar	10	10

ZBORNİK — KATALOG DRNIŠ 1949—1994.

DOPRINOS SUSTAVNOM IZUČAVANJU KULTURE DRNIŠKOG KRAJA

U prostorijama Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Splitu (palača Milesi) otvorena je 24. lipnja izložba pod nazivom **Drniš 1949-1994** u organizaciji Etnografskog muzeja u Splitu i Muzeja drniške krajine, koji trenutno djeluje u Unešiću i Šibeniku. Gotovo tri godine Drniš se nalazi pod okupacijom srpskoga agresora, a sve kulturne vrednote izložene su sustavnom uništavanju. Mnogo kulturno-povijesnog materijala ostalo je trajno izgubljeno. Cilj izložbe u prvom se redu odnosi na predstavljanje one kulturno-povijesne građe koja je ostala po raznim muzejima i zbirkama dostupne za prezentaciju. U prvom redu to se odnosi na materijal koji se čuva u Etnografskom muzeju u Splitu, Muzeju grada Šibenika i drugim institucijama. Ovo je prigoda da se promovira i prikaže sadržaj Zbornika-kataloga koji je tiskan povodom ove vrijedne izložbe.

DRNIŠ 1949-1994. (ETNOLOGICA DALMATICA) sv. 3, Split, 1994. (143 stranice, snimci, crteži).

Zbornik-katalog donosi 15 priloga s područja etnologije, povijesti i povijesti umjetnosti (arhitektura, registar spomenika kulture).

RENATA VOJNOVIĆ: Drniš 1949-1994; autorica govori o Drnišu nekad i danas, o kulturnoj i etnološkoj problematiki toga grada, njegovu značaju u kulturološkom smislu i njegovoj problematiki danas. (str. 5-17, popraćeno cjelokupnim prijevodom na engleskom jeziku).

SILVIO BRAICA: Izbor iz kulturne povijesti Drniša; autor u tekstu govori o izvorima i bibliografiji grada Drniša i njegove okolice, te o nekim eksponatima kojih je vlasnik Etnografski muzej u Splitu, a potječu iz drniškog kraja. To je prvi korak za one koji će htjeti nakon oslobođenja posvetiti više pozornosti toj temi, a podaci će svakako biti dragocjeni i Muzeju drniške krajine u njegovom daljnjem radu. (str. 17-23, popraćeno sažetkom na engleskom jeziku).

DINKA ALAUPOVIĆ-GJELDUM: O tradicijskoj nošnji drniškog kraja; autorica u svom radu govori o tradicijskoj nošnji drniškog kraja, koja je iz svakodnevnog uporabe izašla početkom XX. stoljeća, zadržavajući se u nekim sredinama i do drugog svjetskog rata, ali najčešće nepotpuna. (str. 23-37, sažetak na engleskom jeziku + 5 fotografija).

BRANKA VOJNOVIĆ: Rezbarene preslice iz Drniša; autorica obrađuje osam preslica koje potječu s područja Drniša iz fundusa Etnografskog muzeja u Splitu, kao dio zbirke drvorezbarjenih predmeta s područja dalmatinskog zaleđa. One pripadaju lopatastome i kopljastome tipu preslica s karakterističnim oblicima vrhova koji podsjećaju na neke arhitektonske forme (zvonici na preslicu, kule). Pojedini motivi poznati su još iz vremena pretpovijesti, te su široko rasprostranjeni na arheološkom ali i recentnom etnografskom materijalu. Na preslicama iz Drniša oni su prikazani u složenim ornamentalnim cjelinama koje, uz moguće simboličke konotacije, upućuju na pretpostavku o osnovnoj koncepciji kružnoga komponiranja ukrasa, te o magijskome apotropijskome značaju kruga. (str. 37-53, sažetak na engleskom jeziku: tri table crteža + 4 fotografije).

IVAN IVANČAN: Narodni plesovi Dalmacije — Zagora; autor u tekstu govori o narodnim plesovima i pjesmama u Dalmatinskoj zagori na području Knina, Vrljike i Drniša. (str. 53-67, sažetak na engleskom jeziku).

JOŠKO ZANINOVIĆ: Sv. Roko — zaštitnik grada Drniša; autor u ovom radu govori o povijesti štovanja sv. Roka u gradu Drnišu i njegovoj ulozi u svijesti drniških ljudi. Obrađuje se cjelokupan životopis toga sveca, njegove atribucije po kojima je prepoznatljiv i vrijeme kada se on javlja u Drnišu. (str. 67-77, sažetak na engleskom jeziku + 1 fotografija).

NIKO DUBOKOVIĆ-NADALINI: Spomenička problematika Dalmatinske zagore; autor se osvrće na spomeničku problematiku, u prvom redu vezanu za arhitekturu. Donosi svoj sud o njevoj prezentaciji i revitalizaciji, te ukazuje na stihijско uništavanje pojedinih vrijednih cjelina. (str. 77-81).

RADOSLAV TOMIČIĆ: Smjernice za obnovu spomeničke baštine Drniša; autor se u ovom prikazu osvrće na znamenitosti grada Drniša i njegov urban razvoj do kraja XX. stoljeća. Spominje nekontrolirano devastiranje i uništavanje spomeničke baštine, koje je započelo prije domovinskog rata, te predlaže modalitete poslijeratne obnove, kako spomeničko-urbane cjeline Drniša tako i budućega života u gradu. (str. 81-85, sažetak na engleskom jeziku).

ANITA GAMULIN: Katalog spomenika; autorica u ovom radu donosi popis spomenika kulture na području drniške krajine, te vrijeme njihovoga nastanka i kratki opis.

(str. 85-102, 34 fotografije spomenika)
JOŠKO ZANINOVIĆ: Dva izvješća o spomenicima kulture; autor u prikazu govori o spomeničkoj baštini na okupiranom dijelu drniške općine i njihov današnjem stanju. Pojedine podatke usvrđio je osobnim rekognosciranjima, a dio podataka prikupio od strane očevidaca.

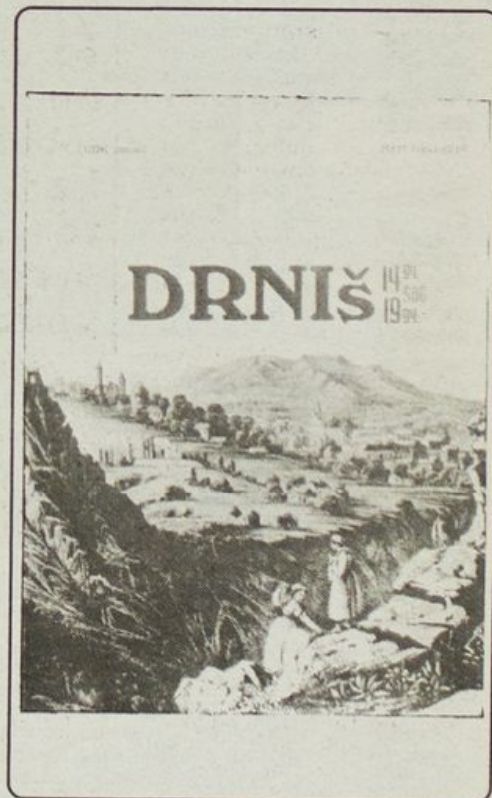
Donosi se još i popis Meštrovićevih radova koji su bili smješteni u Muzeju drniške krajine, koji su cjelovito opljačkani i odneseni.

(str. 103-108)
DAVOR GAURINA: Drniš pod vlašću Venecije; autor u članku prikazuje događaje 16-18. stoljeća kada se u dijelu Dalmacije, pa i u Drnišu, smjenjivala vlast Turske i Venecije. Opisuje se modaliteti mletačke vlasti te prava i dužnosti koje je ona davala domaćem stanovništvu.

(str. 109-112)
NATAŠA BAJIĆ: Drniš u katastru prve polovice XIX. stoljeća; autorica svojim tekstom osvjetljava jedan dio drniške prošlosti prema podacima iz katastarskih knjiga prve polovice 19. stoljeća koje se čuvaju u Povijesnom arhivu u Splitu. Katastarske knjige iz prve polovice 19. stoljeća jedini su sačuvani izvori takve vrste o Drnišu, jer se pretpostavlja da je čitav drniški katastar stradao u domovinskom ratu. Ovi podaci izuzetno su važni i dragocjeni za poslijeratnu obnovu, jer se Drniš kroz njih prepoznaje i vraća izvornom identitetu.

(str. 113-124, sažetak na engleskom jeziku)
IVAN BURIĆ: Hrvatski narodni preporod u drniškoj općini (1861-1870.); autor u tekstu opisuje vrijeme hrvatskoga narodnog preporoda u drniškoj općini od 1861-1870. godine. Daje pregled sukoba autonomiša i narodnjaka te opisuje sudbinu ovoga hrvatskoga pokreta u 19. stoljeću. Posebno su značajni priloz koji se odnose na pobedu narodne stranke u Drnišu, jedna od prvih u Dalmaciji.

(str. 125-136, sažetak na engleskom jeziku)
NEVENKA BEŽIĆ-BOŽANIĆ: Sjećanje na Meštrovićeve početke u Splitu; autorica u tekstu donosi dva pisma Ivana Meštrovića, sa Zvonkom Bežićem, te govori o Meštrovićevim počecima

u Splitu i njegovoj vezanosti za Split. (str. 137-140)

SILVIO BRAICA: Djelatnost Etnografskog muzeja tijekom 1993. godine; u članku se govori o djelatnosti Etnografskog muzeja u Splitu tijekom 1993. godine. Nastavak je redovitog godišnjega izvješća u koji se uvrštavaju izložbe Etnografskog muzeja, gostujuće izložbe u muzeju, izdanja muzeja i bibliografija djelatnika muzeja.

(str. 141-143)
Iako predstavlja skroman doprinos sustavnom izučavanju kulture i prošlosti drniškog kraja, ovaj zbornik ima veliko značenje kao početak predstavljanja onoga što je već izučeno. Zbornik bi valjalo shvatiti i kao poziv svima koji imaju što kazati i mogu pomoći oti zaboravu kulturne i druge vrijednosti toga dijela Hrvatske. Pogotovo u ovim uvjetima.

Davor GAURINA
Joško ZANINOVIĆ

BLOKIRAN PROLAZNI PUNKT UNPROFOR-a U PAKOVU SELU

Marija Lovrić i Marija Skelin, prva iz Siverića, a druga iz Širitovaca, dragovoljno su došle na blokadu prolaznog punkta u Pakovu Selu. Smještene su tri godine u "Solarisu" kao prognanice i kažu da je postalo nepodnošljivo. Htjele bi što prije kući

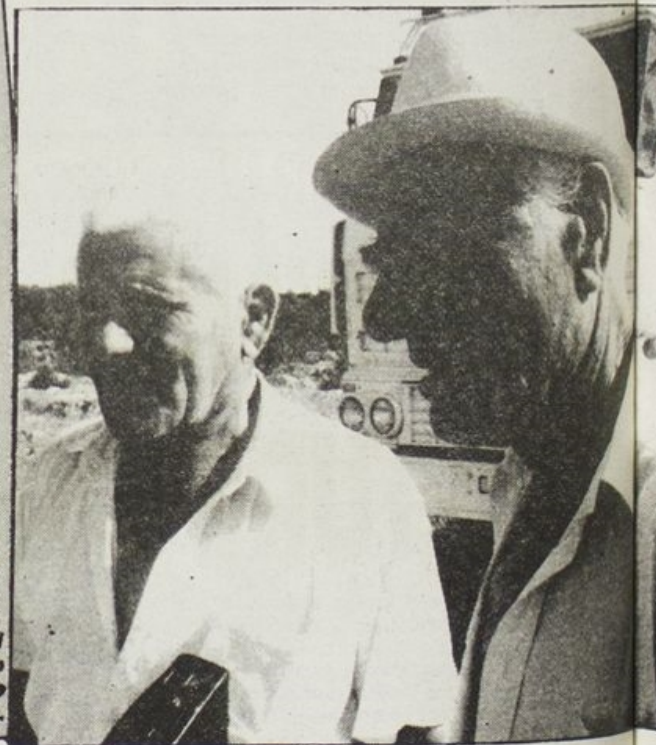
U blokadi se prvi našao kamion-tegljač UN snaga koji je iz pravca Drniša krenuo prema Šibeniku. Neće dalje, makar za sada

— A evo vidiš, ima dva kilometra do Drniša, a ne mogu svojoj kući. To je sramota, ovi Unproforci ne rade ništa. Zašto nas ne vraćaju kući, kada im je to rečeno, kazuje ljutiha Mate Čupić iz Drniša. Dok razgovaramo s Matom, prilazi i Josip Vukušić, iz Drniša i kaže: «Nisam dragovoljno otišao iz Drniša, a jutros jesam dragovoljno došao ovdje čim sam čuo da će se ići u blokadu ceste». Volio bih kada bi bilo moguće metar po metar pomicati rampu, prema Žitnici i tako stići do Drniša. Vruće je, kažu znojavih lica, i premda su stariji izdržati će. Samo da od svega bude pozitivnih rezultata.

HOĆEMO ČUJETI

Zašto smo tu? Pa, jednostavno, mi više ne znamo načina na koji bismo mogli iskazati svoje nezadovoljstvo radom UNPROFOR-a. Bolje reći neradom. Što su učinili da bismo se mi prognanici vratili svojim uništenim ili spaljenim kućama? Ništa! A zbog toga su tu. Istina, ovdje je teško izdržati cijeli dan. Nema nigdje hladovine, ali izdržat ćemo. Sve dok ne ispune ono što im je zadaća. Bit ćemo tu do kraja isteka ovog mandata UNPROFOR-a, a što će biti onda, vidjet ćemo. Znamo da dalje ovako izdržati ne možemo, kazat će prognanici iz okupiranih dijelova Županije šibenske što su od srijede, 6. lipnja započeli s trajnom blokadom prometnice od Pakova Sela prema Žitnici, tek stotinjak metara od prve prolazne točke UNPROFOR-a. Kako jednostavni prosvjed

i blokada ovog UNPROFOR-punkta, što je održan prosvjed, nije dao rezultata, jedni prognanici Županije šibenske lučila se na ovakav korak. — Niti jedno vozilo proći neće proći, tvrde prognanici. Prvog dana prosvjeda, otprilike deset minuta pred ponoć, se našao kamion-tegljač UN snaga, koji se kretao prema Drniša prema Šibeniku. Zastavio je. Uslijedila su potom stanovanja i ostalih UN vozila, je i s druge strane rampu, ali ogorčeni prognanici znali su i Unproforova vozila, da sve je proteklo bez incidenta, tučnjave. Stigla je i cisterne, vodovod iz Šibenika, za koje u ime 14.500 prognanika koje je smješteno na području Pakova Sela, prosvjeduju pred

Sukladno zaključku Izvršnog odbora Zajednice prognanika Županije šibenske koji je donesen na našoj zadnjoj sjednici blokirali smo punkt UNPROFOR-a u Pakovu Selu. Zbog velikih vrućina, organizirali smo grupe od po dvadesetak ljudi koji će, u smjenama, dakako, danomice biti ovdje. Na neodređeno vrijeme!

Ovo je samoinicijativna akcija prognanika i nema ništa s državnim ili županijskim vlastima i politikom. Mi naprosto ne možemo više izdržati. Trideset i četiri mjeseca živimo u izgnanstvu, a to je teško psihčki podnositi. Nadomak smo svojim domovima, vjerojatno uništenima, ali tamo su naša ognjišta, naša djedovina. Na ovaj način solidariziramo sa svim prognanicima u Hrvatskoj, jer veže nas i prati ista prognanička sudbina. Na ovaj način, vršeći pritisak na UNPROFOR, mi želimo poručiti svijetu, UN snagama i našoj Vladi da više ne možemo trpjeti ovako jalovo djelovanje međunarodnih snaga koje ne obavljaju zadaću zbog koje su tu, te da je nama jedina želja i cilj vratiti se svojim ognjištima. Da u namjeri uspijemo, da izdržimo, jer vidite da smo na brisanom prostoru, bez vode, hrane i hladovine, potrebna nam je logistička potpora. Potrebno nam je osigurati prijevoz, te kakve-takve uvjete na ovom mjestu, kako bismo fizički izdržali. Bili smo kod župana g. Paška Bubala i obećana nam je logistička potpora od strane županijskih vlasti. Podršku očekujemo i od građana, te državnih i privatnih poduzeća s područja Županije, kazao nam je u srijedu, 6. lipnja, prvog dana blokade, Ante Jerković, predsjednik Zajednice prognanika Županije šibenske.

TREBAMO LOGISTIČKU POTPORU

Prognanici

Članovi Izvršnog odbora Zajednice prognanika održali su ovog utorka sjednicu, na kojoj su razili svoje nezadovoljstvo radom UNPROFOR-a. Ponovno će, zaključili su, biti prisiljeni na blokadu prolaznog punkta UNPROFOR-a u Pakovu Selu, ako se ne razumije prognanici, po tko zna koji put, jednaka tretman prognanika, kako najavljuju, šibenski sjednik Vlade RH.

UNPROFOR

U primoštenskom logističkom centru, gdje je smješteno 70 prognanika, održan je ovog srijeda prosvjedni skup, na kojem je izražena ogorčenost i negativna reakcija na djelovanje UNPROFOR-a u Sektoru jug, tako i u Hrvatskoj. Prognanici su otvoreno se protivili produženju UNPROFOR-a u Hrvatskoj, a UNPROFOR-a u Hrvatskoj, a snage ne stanu na međi, poznate granice Hrvatske, ove godine. Produženje pod drugim uvjetima prognanici hvatiti, zaključeno je. Na ovom prilikom izrazili su protivljenje ugovoru o davanju na korištenje područja autokampa, kojeg je

KUĆI, E LI?

R-ova
subo-
dnica
e od-
rofora
i. Već
osam
pom«
N oz-
bravca
Sklavljen
stavljaja-
jedne
mali su
lica,
dana
si-
malkom
koji
ih
manije
jedje-

lotvornosti UNPROFOR-a. Prvog dana blokade i prosvjeda, pristigle su i prve pošiljke hrane i osvježavajućih pića od šibenskih poduzeća i privatnih tvrtki. Očekivanu logističku potporu prognanici, očito, imaju. Sva organizacijska pitanja, rekoše nam, rješavaju »u hodu«. Nije bilo vremena za velike pripreme. Za njih, bitan je svaki dan i sat, baš kao i za sve nas. Hoće li u svojoj odluci trajne blokade prolaznog punkta UNPROFOR-a između Pakova Sela i Žitnice ustrajati, najbolje znaju sami. No, ne znaju hoće li ova akcija imati pozitivnih rezultata. I jedno i drugo, pokazat će vrijeme. Ono što prognanici sa svojih stoljetnih ognjišta znaju je da se žele vratiti. Što prije!

Pripremlili: Katarina RUDAN
Frane MILJEVIĆ

na »čelo« Ureda!

ednice prognanika Županije šibenske na sjed-
ili su da im je akcija blokade i prosvjeda protiv
renutno glavna zadaća, ali i tom su prilikom iz-
m Regionalnog ureda za prognanike Šibenik.
ležnog Vladnog ureda zatražiti da za voditelja
bude postavljen prognanik, jer nitko ne može
iti za njega negoli on sam, rečeno je. Istodob-
nino ureda za prognanike i izbjeglice zatraži-
privatnom i državnom smještaju. Idućeg tjedna,
nanike posjetit će dr. Ivica Kostović, dopred-

na granice Hrvatske!

arina
700
ak 7.
je iz-
stivo
kako
 Hrvat-
li da
UN-
UN
pri-
jna
pod
pri-
anje
anju
kog
HTP

»Primošten« s UNPROFOR-om. Za ko-
ga su podigli mitraljeska gnijezda i od
koga su se ogradili bodljikavom žicom,
upitano je. Umjesto da obavljaju zada-
ću zbog koje i jesu u Hrvatskoj, UN
snage i na ovaj način izazivaju ogorče-
nje prognanika, rečeno je na skupu.
Prognanici drže da UN snage nemaju
što raditi u Primoštenu. »Mjesto im je
na međunarodno priznatim granicama
Hrvatske«.

Prognanici smješteni u Primoštenu
će se pridružiti blokadi prolazne točke
UNPROFOR-a u Pakovu Selu. Prijavlji-
vanje je već počelo, a prijevoz će biti
osiguran. Prosvjednom skupu nazočni
su bili i Ante Dželalija, saborski zastup-
nik, te Josip Perkov, načelnik općine
Primošten.

STOTINU MILJA KROZ KORNATE

1

Napisao i snimio:
Joško ČELAR

N a početku prve od dvije ophod-
nje Kornatskim otočjem, tijekom
kojih smo prešli blizu stotinu
morskih milja, jedan mi je čovjek
ponovio staru grčku krilaticu: »Ploviti
se mora, živjeti se ne mora«. Taj čov-
jek, Marinko Čalmić, srednjih godina,
sigurna držanja (naravno s bradicom)
kapetan je duge plovidbe i znađe što
govori. Zapovjednik je na velikom brodu,
a u Kornate je došao učiti jedrenje, po-
zorno slušajući, poput kakva kadeta,
svaku riječ iskusnoga instruktora jed-
renja Siniše Krmpotića iz ACI-a.

Za sve vrijeme toga krstarenja, plo-
vidbe po neverinama i bonacama, luta-
nja po uvalama i veranama po brdima,
susreo sam mnoge ljude, strane i do-
maće, koji su došli u ove čiste kornat-
ske vode i na prelijepe otoke. I svi su
oni, nošeni valjda iskonskim instin-

U Kornatima se jedri i po najvećem nevremenu

PRED ŽUTOM JE ZAPLAKALA I MARIA SHELL...

ktom, prevalili tolike pute da bi ovdje
mogli živjeti s morem. I zato je ovo pri-
ča o takvim Kornatima s kojima se čov-
jek želi saživjeti, o takvim ljudima koji-
ma je more — drugi dom...

Siniša iz ACI-a bio je precizan kao
sat: u točno zakazano vrijeme čekao je
s motornom jedrilicom »Mosor« od 10
metara na vezu marine u Jezerima. Na-
kon nesnosnih vrelina bio je to prvi
svježiji dan s naoblakom, vjetrom i vi-
sokim valovima na otvorenu moru. Po-
što smo popili kavu s direktorom mari-
ne g. Sintićem, ukrcali smo stvari
u brod i Siniša je upalio motor. Čekao
sam da kaže nešto o (ne)vremenu koje
se sprema. Nije ništa rekao. I mi smo
krenuli.

Iza punte otoka Murtera, možda
dvije, tri milje od pozicije gdje je potu-
nula zloglasna »Brigitta Montanari«,
uhvatili smo kurs 175 — pravac otok
Žut. Koji se, dakako, ne vidi. Odmicali
smo sporo a vjetar je jačao. Činilo se
da nikada nećemo doći. Siniša odlučio:
»Dižemo jedra. Ante (mali Ante Pelajić,
sin Pere Pelajića iz Vodica) pripremi
denovu, vi, gospodine, držite čvrsto
kormilo i kurs. Glave dalje od jedra, svi
se uspeti na lijevi bok, zategnimo sve
konope. Bravo!«

Direktor marine Žut R. Milutin i njegova Bela

Jedrilica koja ima vrlo dubok gaz
i tešku kolombu, odjednom kao da se
propela i naprosto poletjela, sijekuci
valove. Ugasili smo motor. Oštar šum
vjetra. I naš Ante ovdje je novi. Tek se
došao okusiti mora. Poslali ga od kuće
na dva tjedna učiti jedrenje u ACI-evoj
»Akademiji«. Šutljiv je, za početak, ali
se čini da će mu dobro ići.

— Eto, to ti je to, napokon se ogla-
si Siniša na malo prisniji način. Znaš,
običaj je da mi nautičari brzo sklapamo
poznanstva i da se među sobom obra-
ćamo sa »ti«. To daje psihološku sigurnost
i osjećaj zbliznosti ljudi na moru.
Evo, sada će kiša, uzmi i ti kabanicu...

— Zašto si se prihvatio ovoga teš-
koga posla, pitam Sinišu, dok nam vje-
tar među konopima fijuče nad glava-
ma. Trenutak je šutio. Zamalo me pod-
sjetio, držanjem i izgledom, ovako obr-
ijane glave na slavnoga Ericha von
Strocheima za njegovih mladih dana
kako smo ga gledali u filmovima kino-
teke. Pogleda me ispod kapuljače:
»Samo ovdje u Kornatima mogu osjeti-
ti slobodu duha i tijela i voljeti plovidbu
i more i život ovaj, kao što volim vlasti-
tu djevojku. Uostalom, i ona je jedri-
čarka.«

— Vidjet ćete, oglasi se nakon
stanke, što će vam reći momci iz naše
škole jedrenja na Žutu. Sve su to fana-
tici mora. I vi ćete to doživjeti...

— Ja sam već doživljavao, mada ni-
sam fanatik mora, jer nemam brod
— odgovorim mu.

— Nema to veze. Vidim da brzo ku-
žite sve ovo. Znae, mnogi novinari pi-
šu o turistima u Kornatima samo
o onome što jedu i piju i kako se za-
bavljaju. To je pogrešno.

Nisam ni zamijetio kako smo pred
Žutom ušli u bonacu bez daška vjetra.
Sunce je probilo oblake i svoj blagi svaj
bacilo na lučicu i obronke zelenih uzvi-
sina otoka Žuta. Zapljusnu nas miris

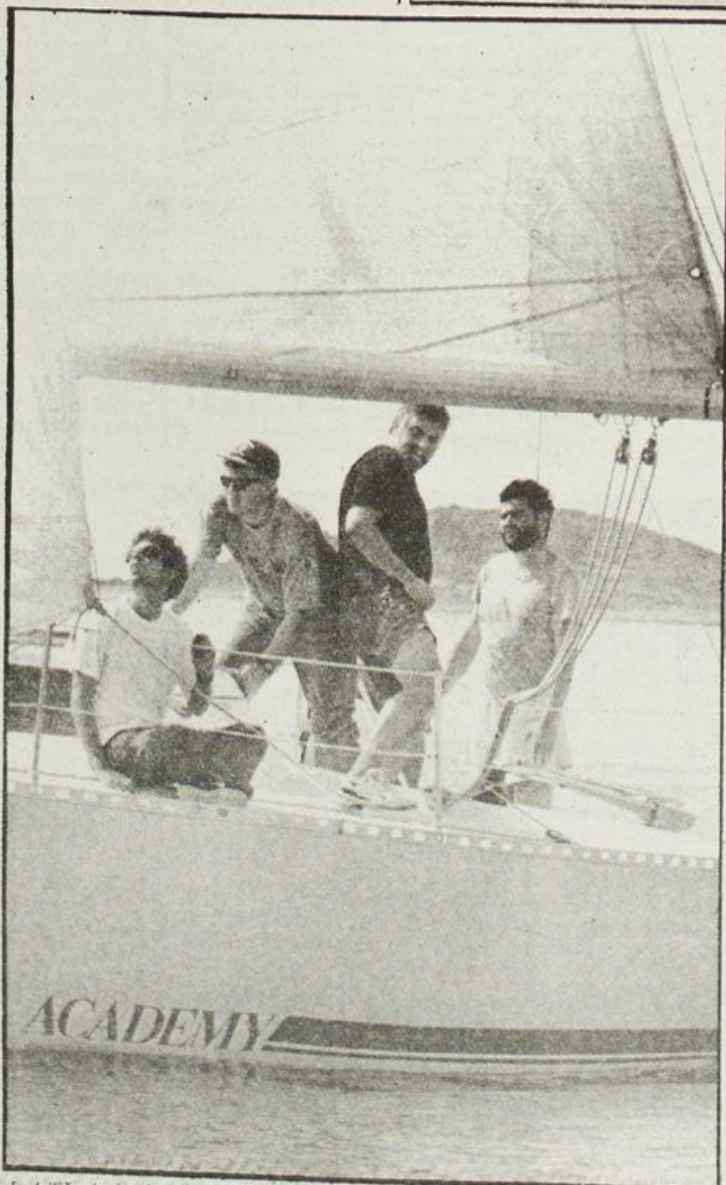
kadulje i ružmarina. Sjetih se odjed-
nom riječi glumice Marie Shell kada je
nekada na ovim otocima snimala svogje
»Duge brodove«. Za vrijeme jednog od
izleta nakon snimanja na otoku Mana,
prilazili smo ovoj božanskoj lučici, za
koju nismo ni slutili da će biti i poznata
marina. Dugo je gledala u krajobraz,
a onda rekla: »Jednom sam plakala
u Ateni, gledajući bistu Perikla. Toliko
je to bilo puno duboke ljudskosti i um-
jetnikove ljepote. Sada, eto, plačem
gledajući ovu prirodnu ljepotu ovih va-
ših otoka. Iduće ću se ljeto ovamo vra-
titi na ljetovanje.« Ta slavna i produ-
hovljena ličnost svjetskoga filma, od-
ržala je riječ. Vraćala se u Kornate i to
ne samo jednom. I mnogi je se ljudi još
sjećaju. Voljela je ovo more, prostran-
stva, filmske i druge, prave »duge bro-
dove«. Takve ljude ne valja zaboraviti.

Kasnije, za vrijeme večere ravnatelj
marine g. Milutin mi je govorio: »Bio je
rat, još nije pravi mir, ali vidite da se
ljudi Kornatima vraćaju. Već nam dola-
ze gosti što su ovamo navraćali i po
petnaest godina zaredom. Upravo tak-
va jedna jahta, s takvim ljudima sinoć
je uplovila u Marinu. Sada se moramo
potruditi da dademo pravu uslugu, jer
oni su ljudi od mora.«

Vidio sam baš te »ljude od mora«,
ali među njima je bio i jedan »kontinen-
talac« — Hrvat. Javio mi se, prepoznao
me. Johnny! Da, to je bio dobri, stari
Johnny. Tako smo ga u Šibeniku svi
zvali. Poznavali ga po tome što mu on-
dašnje vlasti nikako nisu dale odobre-
nje otvoriti veliki kamp u Pirovcu. »Oti-
šao sam potom u Njemačku, priča mi
uz pivo, sada plovim s prijateljima.
Znaš, ne mogu ti ja bez mojega kraja,
bez Hrvatske i ovoga mora.« Oh, moj
Johnny...

Već je bio mrak, kada smo ponov-
no pristali u Jezerima.

(Završetak u idućem broju)

Jedrilčari akademije ACY kod Proverse

ZAVRŠEN 34. MEĐUNARODNI DJEČJI FESTIVAL

DOVIĐENJA - I DOGODINE, MALENI!

Iako su Richard Greenwo- od i Dana Luebke — popularni Bob i Dana iz kanadskog teatra »Sun Ergos« još uvijek u Šibeniku, među nama, 34. dječji festival je zatvoren. Protekle subote navečer, nakon predstave »Zdravo maleni!« koju je, po tradiciji režirao i vodio Mate Gulini, s jabolka je skinuta festivalska zastava. Djeca su se oprostila od svoga ovogodišnjeg festivala, koji je, kako je rekao njegov direktor Ante Pulić — zapravo, krenuo ka pripremama za narednu godinu i 35. jubilarnu godišnjicu održavanja. Završna priredba ovogodišnjeg Festivala održana je pod nazivom »Pokaži što znaš« i nastupilo je oko trideset finalista sa sličnih natjecanja održanih ove, ali i minulih godina. Nastupili su i članovi kanadskog ansambla »Sun

Ergos«, kao i »Otani baleta« iz Tokia. Gostovao je i Luka Jeričević iz Splita, i zbor predškolske djece »Cvrčak« iz Šibenika. Prema mnogim mišljenjima, ovogodišnji je Festival bio standardan. O tome će se još dosta govoriti, ali ipak, kao važna činjenica ostaje da je uopće održan, bez prekida i granatiranja. Važno je i to da su nam ove godine došli i Španjolci-Alejandra Botto, hendikepirana u samome početku stoga što dio ansambla iz straha nije došao u Šibenik otpjela je eto, i jednu ostru kritiku, ali i njoj i Japancima naposljetku, ipak treba zahvaliti što su došli. Stoga, »Doviđenja — i dogodine maleni!« — kada nam, nadati se je, ansambli neće (ne)dolaziti sputani sasvim razumljivim strahom.

B.P.

Zatvaranje je, po ustaljenom festivalskom običaju, proteklo u znaku predstava u kojima su u najvećoj mjeri nastupala djeca. Jedna od takvih bila je i »Mik čarobnjak«, u izvedbi Dramske sekcije društva »Naša djeca« iz Pule, postavljenoj prema priči »Čarobna violina« S. Janevskog

ČITAONICA

AKTUALNI REZOV

Nevidljiva ruka mafije

Svoju izuzetno zanimljivu knjigu »Gradonačelnice, vrijeme je...« Zlatko je Kramarić posvetio svim braniteljima Hrvatske i tako već u uvodnoj usmjernici iskazao o čemu on to piše, o čemu razglaba i kako vidi (i sagledava) vrijeme o kojem će »oni koji prežive imati što pričati«. Zlatko Kramarić, gradonačelnik Osijeka pripada onoj grupaciji naših ljudi koji su se politike »dohvatili« nakon prvih slobodnih izbora 1990. godine i od tada je počesto bio u središtu zbivanja što su označavala prijelomnice u obrani Hrvatske. Njegova knjiga »Gradonačelnice, vrijeme je« na oko tri stotine stranica i podosta fotografija svjedoči vrijeme državotvorne neizvjesnosti, ali istodobno i doba u kojemu se »sve što je naše ma koliko raznoliko bilo« sjatilo da obrani slobodne hrvatske prostore. Kramarić izuzetno solidnim stilom i zapazanjima koja svjedoče iznadprosječnoj intuiciji i visoku razinu razumijevanja drugih i u slučajevima kad se s njima apsolutno ne slaže govori ne samo

osobne prosudbe o nekim ključnim događanjima (Vukovar, Borovo Selo itd.), već podastire, hajmo to tako kazati, male portrete povećeg broja istaknutih lica s hrvatske političke scene (Josip Juras, Karl Gorinšek, Josip Reihl-Kir, Marin Vidić Bili, Vladimir Šeks, Josip Lucić, Branimir Glavaš, Milan Ratković, Ivica Vrkić, Gordana Ajduković, Andrija Rašeta, Zdravko Tomac, B. Kouchner itd.). »Moj doživljaj rata svodi se na sliku velike »crne rupe«. I ta rupa za mene uopće nije bila fikcija. Ta rupa bila je moja osjećajna stvarnost, s kojom sam se suočavao svaki božji dan« — ta Kramarićeva složenica sasvim je lijep iskazivač temeljnih odrednica što su oblikovale rečenicu ediciju.

Za sve one koji vole političku publicistiku koja nije omeđena uskim stranačkim kalupom boje da će knjiga »Gradonačelnice, vrijeme je...« biti (to jest postati) dragim štitom, bit će takvim čak i u ulomcima što Kramariću svjedoče (i) kao — pomalo — »zalutalog političara«.

RIJEČI SVJEDOČENJA

Tko su »poštene budale«

Sa stanovitim zakašnjenjem (premda se bez imalo ograda može kazati da se dobre stvari, među koje svakako spada i ova knjiga, nikada nije kasno) pročitali smo ediciju »Kroz izbjegličku prizmu« prof. Stanka M. Vujića. Radi se o tzv. političkim polemikama i poukama koje je časn Stanko Vujića (rođen je 1909. godine u hrvatskom gradu Busovači, u Bosni) pisao tijekom svog iseljeničkog življenja, to jest emigrantskog života. Premda se S. Vujića osobno nije bavio dnevopolitičkim iskazom svog ideološkog stajališta — sasvim je jasno da je kao emigrant (njegova nedavno preminula supruga Nada Kesterčanek izuzetno je značajna pjesnikinja hrvatskog iseljeničkog korpusa i zasigurno joj pripada istaknuto mjesto u svekolikoj hrvatskoj poeziji) osluškivao bilo događanja, kako onih pokraj sebe, tako (ako ne i još više) zbivanja u dragom starom kraju. »Vujića rodoljub, umjesto neke učene filozofije, piše jednostavnu knjigu nacionalnih razmatranja. Nadaren i naobražen, ne razmeće se učenošću.

Filozof, ovdje ne filozofira, izbjegava teške fraze, duge zapletne rečenice i strane riječi, pa upravo nekom apostolskom jednostavnošću, lijepim laganim stilom govori o životnim problemima suvremene Hrvatske. Trebalo bi sasvim jednostavno izreći da u rečenoj ediciji objelodanjeni Vujićini eseji jesu zapravo, govorenja o ljudima i prilikama, ali izrečene s mnogo lucidnosti i uvjerenosti da se radi jedan izuzetno vrijedan i za sve koristan posao. Budući da iz svog emigrantskog kuta govori i o nekim sudionicima tzv. hrvatskog proljeća i, isto tako, nekim nositeljima današnje vlasti — eseji S. Vujića (»Kad čuješ zvona«, »Titova igra ruske rulete«, »Bratstvo i jedinstvo u brojkama«, »Dogovori i ugovori o jeziku vrijeđaju hrvatski narod«, »Mađaronstvo i jugoslovenstvo«) jesu uistinu dragocjena povijesna poučavanja (i podučavanja) koja će dobro doći svakome od onih što se i danas — još uvijek — vrmaju neznanjem i tako evidentnim mračnim snagama.

O.R.

NASTUPOM U KLAGENFURTU ANSAMBL »BONACA« ZAVRŠIO IZUZETNO USPJEŠNU SEZONU

AUSTRIJSKO »LAKU NOĆ«

Zdravko Iljadica, Šibenčanin na »privremenom radu u Klagenfurtu«, koji je najzaslužniji za nastup ansambla »Bonaca« u tom koruškom gradu, imao je najjednostavnije objašnjenje oko toga zašto je uspio šibenski koncert u Klagenfurtu.

— Ja sam nastup »Bonace« shvatio prije svega kao promidžbu hrvatske glazbene kulture i Hrvatske uopće. Znam da smo u tome uspjeli, jer su se Austrijanci poslije koncerta nerijetko oprastali s »laku noć« na hrvatskom jeziku! Dakle, naša im je glazba, naša riječ pristala u uhu.

Koncertom u Klagenfurtu »Bonaca« je završila izuzetno uspješnu sezonu nastupa u inozemstvu. Počelo je »Velikim hrvatskim balom u Berlinu«, a vrijedi još spomenuti nastupe na tradicionalnom »Hrvatskom balu« u Bernu i Zürichu, »Večeri Šibenčana u Švicarskoj«, nastu-

pe u Rotterdamu, Augsburgu, Kemptenu, koncerte za Dan državnosti u Karlsruheu i Salzburgu, te prije svega nastup u Hrvatskom veleposlanstvu u Bonnu za najistaknutije Hrvate u Njemačkoj, gdje je »Bonaca« na orguljama pratio čuveni prof. Anđelko Klobučar.

— Kao što imamo različite nastupe od humanitarnih do promidžbenih, od komercijalnih do folklornih, tako se puni i naš repertoar. To smo možda najbolje demonstrirali u šibenskoj manifestaciji obilježavanja Džerenove smrti, kada smo u jednom danu imali četiri različita nastupa. Od duhovnih pjesama u Katedrali do disko-glazbe u »Aurori«. Tu različitost pokušat ćemo demonstrirati na novoj ploči, gdje ćemo ostati u dalmatinskom podneblju, ali u posve modernom ruhu, kazao nam je menadžer »Bonace« Ivo Mikulićin.

A.B.

UMJETNOST

LJUDSKI I UMJETNIČKI ODGOVOR NA IZAZOV TRENUTKA

»Infantilna, dječjačka zanesenost svakako je jedan od ključeva što otvaraju individualni univerzum ovoga stvaratelja, odnosno vode u sve raznolike emanacije njegova viđenja, osjećaja i oblikovanja.« Navod je promišljanje likovnog prosuditelja Tonka Maroevića i zasigurno se, gotovo bez iole ograda, može pristaviti onom što je ponuđeno na razgled u šibenskoj galeriji Sebastian. Već na prvi pogled — a predočeno je četrdesetak uradaka — može se zaključiti da se to Šibenčanima predstavio osebujući umjetnik, susret s njegovim crtežima, kolažima, reljefima i obojenim drvom nije svakidašnje druženje s umjetnosti, pa se zarad toga (posebice onima manje upućenima u svijet kista i njegovih ograna) može pričiniti da je zalutao na neku (ili nekakvu) »školsku izložbu«, ili se pak sasvim iznenada dogodio sučel s djelom naivnog umjetnika. A nije, kritika je to dosad više puta neprijeporno ustvrdila, riječ o takvim »sidrištima«, već je u pitanju specifičan izričaj.

Kako je vrijeme da izrekne- mo da se radi o radovima što ih je u galeriji Sebastian na razgled ponudio Vojo Radoičić (rođen je 1930. godine u Požegi) danas djeluje kao slobodni umjetnik, a porred slikarstva bavi se malom plastikom, ilustracijom knjiga, karikaturnom, primijenjenom grafikom, tekstilnim oblikovanjem, uređenjem prostora i TV-scenografijom. To navodimo barem dijelom poradi uvjerenja da i ta nabralica svjedoči (i na toj se razini ne mora raditi o sveopćoj kakvoći) o raznolikom (i osebujućem) interesu i likovnom iskazivanju rečenog umjetnika koji glavninu — nazovimo ih uvjetno tako — šibenskih eksponata iskazuje rukom »nedorečenog« umjetnika, jer se na trenutke čini (a radi se, na-

ravno i dakako, o pogrešnom sagledu i zakučastom prividu) kao da bi to što se gleda mogao uraditi (i izraditi) svaki od posjetitelja izložbe. Svijet naoko jednostavnih poteza i nevidljivih boja, kolorita što se, kao, nameće viđen u dačkim čitan-kama biva samo, čini nam se barem tako, »udicom« na koju se prispaja naše, to jest svakoga razglednika, jasno i prepoznatljivo oblikovanje motiva i »slika«. To je tako. A Tonko Maroević ustvrdjuje: »U svojoj zreloj, sadašnjoj fazi, umjetnik nije zaboravio svoje iskone, nije zanijekao ni jedno od formativnih stanja, raspoloženja ili slojeva. Samo ih je obogatilo novim iskustvima, ponajprije začimima kazališne iluzije, koja je povezala zbilju i snove na posve nov način, dajući predmetnosti mogućnosti oniričke preobrazbe, a samoj mašti nužno priliku stvarne verifikacije.« Bilo kako bilo, Radoičić pripada onoj grupaciji hrvatskih umjetnika koji su svjesni vremena u kojem žive i imaju načina da se svojim uradcima i svjedočenjima uključe u to vrijeme, koje je, valja to naglasiti, stasanje nečega što je čekano (i očekivano) stoljećima. Na ovoj izložbi slikar o daje posebno poštovanje i iskazuje znakove ljubavi prema uništenim, razorenim Konavlima, koje je posjetio neposredno nakon (pa još i tijekom) četničke agresije. Polazeći često od neposredna dokumenta i nađena predmeta, ispisuje svoje uvjerljivo svjedočenje i afektivnu, emocionalnu stranost. Nakon Zagreba, Rijeke, Dubrovnika, Venecije, Firence, Beča, Berna, Bruxellesa, Münchena, Bremen, Berlina, Londona, Birminghama, New Yorka i Melbournea evo Voje Radoičića i u galeriji Sebastian. Valja nam radove mu i razgledati. Svakako.

J. VESELIĆ

ŽIVOT I DJELO ARHITEKTA HAROLDA BILINIĆA

BILINIĆEV
SAMOSTALNI RAD

2

Bilinić je sam izveo i projektirao više objekata, a samostalan mu je rad uglavnom vezan za rekonstrukcije i adaptacije spomenika kulture.

Nakon završenog studija arhitekture radio je u Gradskom građevnom odjelu u Zagrebu, gdje je na samom početku karijere projektirao i izveo već navedenu adaptaciju Meštrovićeve kuće i atelijera. Zatim je 1925. godine izradio urbanističko rješenje za postavljanje Strossmayerovog spomenika na zagrebačkom Zrinjcu.

Arhitekt Bilinić je 1926.—1932. godine živio i radio u Buenos Airesu gdje je, između ostalog, surađivao na realizaciji Bankovne zgrade.²² U Buenos Airesu je kao projektant radio u različitim građevinskim poduzećima.²³ Nakon povratka iz Argentine je ponovo radio u Gradskom građevnom odjelu u Zagrebu, gdje je neko vrijeme imao vlastiti atelijer. Napravio je prijedlog projekta za sjevernu stranu Jelačićevog trga u Zagrebu (1932.) i projektirao regulaciju Kaptola i Dolca (1933.) te regulaciju Trga kralja Petra (danas Trg hrvatskih velikana) 1938. godine. Te iste godine sudjelovao je na velikoj izložbi »Pola vijeka hrvatske umjetnosti« u Zagrebu,²⁴ a također je gradio palaču Banac, uz suradnju Lavoslava Horvata, u Dubrovniku (sada Galerija umjetnina).²⁵

Za II. svjetskog rata Bilinić je radio u ZAVNOH-u u Splitu, a poslije rata zaposlio se u Arhitektonskom projektnom zavodu u Zagrebu. U tom je razdoblju neko vrijeme imao zajedno s L. Horvatom privatni projektni atelijer u Zagrebu u kojemu je radio 1956.—1960. godine na izvedbenoj dokumentaciji za Njegošev mauzolej na Lovčenu.²⁶

Bilinićev konzervatorski opus uglavnom je vezan za razdoblje iza II. svjetskog rata, iako je na tom području i ranije stekao izvjesna iskustva. Tako je konzervatorske zahvate radio na crkvi Sv. Marka u Zagrebu (1936.), a poslije rata radio je na gradu na Trsatu, na katedrali u Senju (oko 1950.),²⁷ i na gradu u Kraljevcu. Izveo je arhitektonsko rješenje kompleksa oko zgrade Jurja Dalmatinca u Zadru. U istom gradu regulirao je Trg pet bunara, a adaptirao je i veći broj manjih kulturno-povijesnih objekata u Dalmaciji.²⁸

Ocjenujući mjesto i značenje arhitekta Harolda Bilinića u razdoblju između dva svjetska rata, možemo kazati da je tada zauzimao poziciju među najznačajnijim hrvatskim arhitektima toga vremena.²⁹

Piše: Ivo ŠPRILJAN

Međutim, Bilinić nije pripadao plejadi zagrebačke škole moderne arhitekture. Kao Meštrovićev arhitekt-surađnik podredio se njegovim idejama što je rezultiralo, s vremenom, gubitkom niza elemenata vlastite projektantske individualnosti. Meštrović je znalački izabrao suradnika jer se s Bilinićem nije sukobljavao zbog njegove nesklonosti modernoj arhitekturi. Bilinićevo arhitektonsko stvaralaštvo obilježila je sklonost historicizmu, a s obzirom na to da je bio izvan miljea promišljanja moderne arhitekture u Hrvatskoj, iz-

ražavao je i veliku sklonost projektiranju tradicijske arhitekture u kame-nu. To je bilo razlogom što se rado odazivao konzervatorskim zahvatima u povijesnim jezgrama naših gradova.³⁰

A upravo u tom kontekstu, u poslijeratnom Bilinićevom stvaralaštvu, ugnijezdio se i šibenski intermezo njegovog opusa, koji po opsegu i broju projekata i realizaciji predstavlja jedan od značajnijih razdoblja djelatnosti arhitekta Harolda Bilinića.

(U sljedećem broju: Arhitekt H. Bilinić u Šibeniku)

²²Uređenje trga za Strossmayerov spomenik, Obzor, br. 207, 1925., str. 4. Ovdje je objavljena Bilinićeva perspektiva trga s arhitektovom vizijom uređenja trga i lokacijom Meštrovićeve spomenika.

²³Osnove arh. Harolda Bilinića, Svijet, 1933., XV./1., str. 5.

²⁴Stanko Piplović, Arhitektura Ivana Meštrovića, str. 900.

²⁵Stanko Piplović, nav. djelo, str. 897. U organizaciji Hrvatskog društva umjetnosti, koje je slavilo 60. obljetnicu postojanja, 18. prosinca 1938. godine u novom je Domu likovne umjetnosti (okrugli paviljon) otvorena velika izložba »Pola vijeka hrvatske umjetnosti«. Obuhvatila je slikare od Bukovca, kipare od Rendice i arhitekta od Kovačica do najnovijeg vremena. Svečanosti je uz brojne uzvanike prisustvovao i Meštrović.

²⁶U Enciklopediji likovnih umjetnosti 1., Zagreb 1959., na str. 381. objavljena je ptičja perspektiva Bančeve palače.

²⁷Stanko Piplović, Arhitektura Ivana Meštrovića, nav. djelo, str. 900.

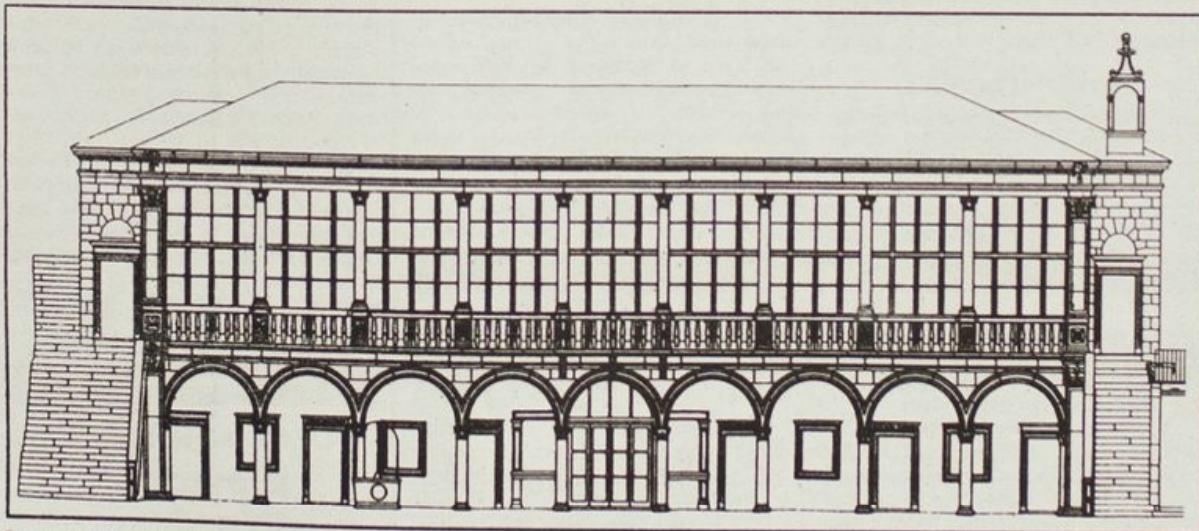
²⁸Prije početka radova na ratom oštećenoj senjskoj katedrali zgradu je ispitao arh. Harold Bilinić i našao na pročelju zanimljive male silijepu polukružne arkade, romaničkog karaktera, koje su bile zazidane kod popravka fasade 1923. godine. Arhitekt Bilinić radi arhitektonski snimak zatečenog stanja objekta, pravi radne skice i fotografije te crta rekonstruirano stanje glavnog pročelja s prezentiranim arkadama. Bit će to onaj isti studijski pristup jednom objektu graditeljskog naslijeđa koji je Bilinić nekoliko godina ranije iskazao pri obnovi Gradske vijećnice u Šibeniku. Sve radove Bilinić je izveo u suradnji s Konzervatorskim zavodom u Rijeci.

Opisi objekata, radova na katedrali te nacrti i fotografije H. Bilinića objavljeni su u tri bibliografske jedinice: Aleksandar Perc, Obnova stolne crkve u Senju, Arhitektura 5.—8./1951. (44.—47.), str. 68.; Melita Viličić, Povijesno urbanistički razvoj Senja, Senjski zbornik 1., 1965., str. 106.; M. Viličić, Arhitektonski spomenici Senja, Rad JAZU, knjiga 360., Zagreb, 1971., str. 65.

²⁹N. Marinković, nav. djelo.

³⁰Ljubo Babić, Umjetnost kod Hrvata, Zagreb 1943.; na str. 237. autor se posebno osvrće na razdoblje umjetnosti u Hrvatskoj od 1930. godine gdje među 27 najpoznatijih hrvatskih arhitekata toga vremena ističe i H. Bilinića.

³¹Ovo mi pripočava dr. Duško Kečkemet.

Šibenska Gradska vijećnica obnovljena prema Bilinićevom projektu 1947.—1960. godine, fotogramaterski snimak pročelja (M. Kadi, Zagreb, 1988.)

Projekt stambenog objekta i kina, perspektivni prikaz stambenog objekta i Kneževe palače, listopad 1951.

ARHITEKT HAROLD BILINIĆ NANOVO U ŠIBENIKU

UVIJEK SVJEŽE IDEJE

Predavanje što ga je priredilo Društvo arhitekata u suradnji sa Zavodom za zaštitu spomenika kulture o djelu arhitekta Harolda Bilinića u Šibeniku, a održao Ivo Šprljan, kao i poslije otvorena izložba njegovih radova u Muzeju grada, pokazuju koliko su Bilinićeve ideje svježije i prihvatljivije za Šibenik i danas, 50 godina nakon njihova nastanka

Zahvaljujući Emilu Dreščiku, koji je, kao prijatelj arhitekta Harolda Bilinića sačuvao njegove nacрте u izložbenom prostoru Muzeja u srijedu navečer otvorena je izložba Bilinićevih radova u Šibeniku. Šibenik u njegovim zamislima, izloženima i otргnutima zaboravu ljepši je i uredniji grad, upravo možda onakav kakvim bismo ga svi željeli vidjeti. Bilinićevi nacrti iz zbirke E. Dreščika plijene svježinom i rješenjima u prostoru koja su aktualna i danas, kao i prije pedesetak godina, kada su i nastala.

Kako je na predavanju koje je prethodilo otvaranju izložbe kazao Ivo Šprljan, Bilinićev se opus nastao u Šibeniku posebno izdvaja. U Šibeniku je Bilinić djelovao između 1947. i 1961. i tijekom tih godina arhitekt je napravio regulaciju šibenske obale od Doca, preko hotela »Krka« pa do Carinarnice. U Šibenik je Bilinić došao 1947. kada se obnavljala sakristija Katedrale i tada su otpočele njegove veze sa Šibenikom. Obnova sakristije katedrale Sv. Jakova ujedno je i velik uspjeh šibenske »Izgradnje«, dok je Bilinićev ključni rad — obnova Gradske vijećnice 1947. i '49. i ujedno najbolji rad takve vrste u Hrvatskoj nakon drugoga svjetskog rata. 1948. Bilinić je obnovio preslicu pravoslavne crkve u Šibeniku, i idejno osmislio čitav niz trgova — ispred kavane »Medulić«, kod restorana »Alpa«, a 1956. uređio je i trg ispred Vijećnice i Katedrale, kao i stepenice koje od Sv. Jakova vode prema obali. Izložba radova arhitekta Harolda Bilinića bit će otvorena do 23. srpnja.

Dan poslije, u petak, u bistrou »Domald« otvorena je i manja postavka Bilinićevih radova o regulaciji šibenske obale. Pokrovitelji obilježavanja 100. godišnjice Bilinićeve rođenja su grad Šibenik i Županija šibenska, a sponzori su GP »Izgradnja«, »Jadranska banka d.d.«, »Krka« d.d., bistro »Donald«, »Naprijed«, te projektne tvrtke »Adria-inženjering«, Arching i »Studio-centar«.

B.P.

ŽUPANIJSKI VREMEPLOV
SRPANJ 1964. GODINE

POTRES JAČINE PET STUPNJEVA?

Mjesne zajednice će u osnovi izmijeniti situaciju. One će same uočavati i rješavati svoje probleme. Svakako da će se odmah javiti pitanje sredstava, tj. materijalne osnove djelovanja ovih užih teritorijalnih zajednica. Statut Općine Šibenik predviđa, da bi zajednica svoja sredstva formirala iz dotacije Općine, samodoprinos i raznih djelatnosti samih zajednica. Mjesne zajednice mogu u svom statutu predvidjeti određene odnose s radnim organizacijama, koje vrše komunalne i slične djelatnosti. To je ulomak iz napisa »Pred osnivanjem mjesnih zajednica« objavljenog u drugom srpanjskom broju »Šibenskog lista« iz 1964. godine. U sklopu društvenopolitičke rubrike tiskan je i članak o tome da su podijeljena odlikovanja službenicima Uprave unutrašnjih poslova — odlikovanja je uručio Jakov Grubišić, a dobili su ih Dušan Cetina, Krsto Lambaša, Srećko Peran, Jovan Radić, Milan Prosenica, Mirko Roman, Anka Šiklič, Marin Tomašić i Lju-

bovao je i Paško Periša, sekretar Općinskog komiteta SK. Dopsnik iz Knina Andrija Matković izvijestio je o proslavi dvadesete godišnjice XIX. udarne divizije — istaknuti ljudi proslave bili su Nikica Opačić, Dušan Marić i Petar Babić. O obilježavanju Dana borca u Drnišu piše Slobodan Grubač.

O početku glavne turističke sezone piše novinar Joško Čelar. Čitam: »Rivijera« je u samom Pirovcu otkupila 100-120 ležaja za svoje goste, ali se postavlja opet važno pitanje kako im omogućiti prehranu. Motel je u tom pogledu ograničen. Autokamp i motel od tri paviljona u Vodicama nisu dovršeni, a u dogledno vrijeme to neće ni biti, iako je ovo naselje od 219 ležaja i prostora za 200 kola »rasprodano« još u rujnu 1963. godine. Za razliku od Vodica, Tijesno u kućnoj radnosti može izdržati bez većih teškoća pritisak gostiju i u glavnoj sezoni, ali je taj pritisak izgradnjom asfaltirane ceste pojačan u Murteru. Kućna radnost u Primoštenu ima 520 ležaja. Nailazimo i na

spekt Šibenika — izdao ga je Odjel za privredu šibenske općine, a štampan je na četiri strana jezika. U svom sezonskom raportu sa Slapova Krke Joško Čelar kazuje da su se »moćne vode povukle — još uvijek nemamo ceste koja bi nas ovamo brzo dovela. Još uvijek je ona u gradnji. Izletni su rijetki, malo se tko o tome brine. Zato ovdje ponekad izgleda tako tužno.«

U kulturnoj rubrici »Šibenskog lista« objavljen je razgovor s »Magnetima« — vokalnim sastavom kojeg su činili Siniša Škarica, Đorđe Nikolajević, Berislav Baranović, Branko Vudrag, Nenad Vukman, Goran Livaković i Igor Gulin. Tiskan je i izvještaj o dodjeli diploma učenicima iz Gvineje — u toj generaciji bilo je pet učenika Ekonomske škole, a diplome su im uručili Krešimir Jurković i Vice Šprljan. Zabilježeno je i to da je »Kolo« gostovalo u Trogiru, a utvrđeni su i nastupi u Beogradu, Vodicama, Drnišu i Murteru. Interesantan je i članak o školovanju naučnika — »najveći broj radnih

struci — 100, zatim u elektrotehničkoj (43), prehrambenoj (20), ugostiteljskoj (10) itd. Računa se da će se za izučavanje zanimanja prijaviti oko 700 učenika sa završenom osnovnom školom. O radu Festivala djeteta šibensko glasilo piše dosta opširno, a posebice se ističe nastup sarajevskih lutkara — predstavom »Čudnovate zgode i nezgode šegrt Hlapića« prikazali su visok tehnički i umjetnički domet marionete. Razgovor o lutkarsko-kazališnim temama imao je Joško Čelar, a sudrug mu je, to jest sugovornik, bio dr. Jan Maly, generalni sekretar UNIM-a. Interesantno je navesti da su 1964. godine ukupni troškovi manifestacije iznosili oko 5.500.000 dinara. U kronici »NOB 1944.« Vitomir Gradiška bilježi: »U Grebašćici je izvršena mobilizacija — prijavilo se 25 dobrovoljaca. Istog dana bila je mobilizacija i u Jadrtovcu. Pošto su Morović Josjo Jadrtovački glavar i Morović Stipe (Čoro) bili glavni protivnici mobilizacije, to su ih naši odveli sobom«. Tih toplih srpanjskih dana

Pariza«, »Sastanak u ponoć«, »Čudna grofica« i »Nenajavljen posjet«. Objavljena je i vijest da je 7. srpnja »oko 15 sati u Šibeniku bio osjetan potres popraćen podzemnom tutnjavom koja je trajala 5-6 sekundi. Potres je zabilježen i u Vodicama, Tijesnu, Perkoviću, Drnišu i Kninu. Prema izvještaju Seizmološkog zavoda u Zagrebu epicentar se nalazio 250 kilometara južno od Zagreba, a bio je jačine 5 stupnjeva«.

Prvak proljetnog dijela šibenskog kuglačkog podsaveza je KK »Galeb« — nastupio je u sastavu: Gulin, Drnasin, Č. Antunac, Bosnić, Tabula, Šare, Ninić, M. Antunac, Klisović, Lovrić, Kovač i Juras. Tu je i »žalosna vijest« koju je potpisao Dragan Korda, da su Krasnodar Rora (prešao u Dinamo) i Andelko Aralica (potpisao za Hajduk) napustili »Šibenik«. U prviložskom i vaterpolskom susretu između »Šibenika« i POŠK-a gosti su u oba susreta bili bolji. Kod domaćih najbolji su bili Martinović, Balica, Stojnić, Žonja i D. Čikola.

(Nastavlja se)

IZMEĐU
JUČER I SUTRA

NE »HVATAJ« NA OSJEĆAJE!

PRIZNAJEM da ću se idući put, kad se budem borio za domaćeg igrača ili igračicu u odnosu na Harmata, Abaziju ili Popovića prije toga dobro ugristi za jezik. Ponašanje šibenskih vedeta u vrućem ljetnom prijelaznom roku prosto me tjera na to. Ili, kad šibenski mladići i djevojke trasiraju prve metre svoje staze slave, onda se nerijetko pozivaju na to »kako su klupski čelnici spremni odriješiti kesu za strance, ali ne i za njih«, kako »klupski treneri nerijetko zapostavljaju domaće dečke na račun dovedenih«. No, kada je staza na putu od anonimnosti do zvijezda definitivno prokličena upravo zahvaljujući dobrom tretmanu na Šubićevcu, Baldekinu ili Crnici, na lokalpatriotizam se malo tko od mladih šibenskih zvijezda i zvjezdica poziva. Dapače, u surovim, profesionalnim pregovorima sa šibenskim sportskim funkcionarima, koji u zadovoljavanju njihovih nemalih uvjeta mogu računati jedino na crkavicu iz ratom gotovo uništene privrede, ti isti mladići i djevojke znaju bez milosti kazati: »Nemojte me hvatati na osjećaje!«

Solaris je, mislim da ne pretjerujem, vratio u pun vaterpolski život Renata Vrbčića, koji je sezonu ranije sve češće grijao klupu u Zvončacu, no to simpatičnog diva nije spriječilo da glatko odbije galantnu ponudu Zorana Kneževića, predsjednika šibenskog prvoligaša o Vrbčićevim uvjetima ostanka u Šibeniku. Iz raznoraznih razloga brojke nećemo spominjati, ali štovanim čitateljima vjerojatno će dovoljno ilustrativan biti podatak da je Vrbčiću u Šibeniku nuđeno gotovo trećinu više nego Dejanu Savičeviću, kojemu je on najčešće bio rezerva u »Jadranu«, kad je spomenuti splitski »sidraš« pokucao na vrata talijanske »Brescije!«

Ništa bolje nije bilo ponašanje Danire Nakić u odnosu na bivši »Elmes«, a danas KK »Šibenik«. Možda »papiri«, na koje se poziva ta zgodna djevojka, za koju sam kao novinar vezan gotovo jednako sentimentalno kao za pokojnog Dražena, zalažu govore njoj u prilog, ali...

Zar »Elmes« nije bio više nego korektan prema prvoj dami hrvatske košarke, kad joj je prije isteka ugovora dopustio odlazak u inozemstvo, te tako je izravno riješio ratnog užasa, koji su trpjeli Šibenčani, koji su ostali na rodnom pragu?!

Zar nije grad Šibenik prije tri godine donio odluku da se dađe stan 21-godišnjoj djevojci, vjerujući da će je taj potez obvezati i na dodatnu vjernost i obzir prema klubu, koji i te kako treba njezine koševce, driblinge i skokove? Da je taj potez prošao gotovo nezapaženo u odnosu na pravu buru, kada su u sličnoj situaciji prijedloga da se stanarsko pravo dodjeli danas, nažalost, pokojnom Draženu Petroviću, ustali zvani i nezvani. I »vojne starešine«, i komunistički ideolozi (op.p. sada su neki od njih »veliki Hrvati«), uspoređujući najvećeg europskog košarkaša s radnicima u brodogradilištu.

Potpisniku ovih redova takve usporedbe ni danas ne padaju na pamet, makar je ljudski primijetiti da djevojke i mladići od kojih je gotovo dvostruko stariji, s lakoćom govore o desecima »kvadrata«, koje mnogi od novinara nikad neće dobiti, niti su ih dobili. Ni u prošlom, ni sadašnjem sustavu.

Ivo MIKULČIN

M. Miliša, N. Živković, J. Žižić i A. Pražen

PRVENSTVO DALMACIJE ZA KADETE

Osam medalja u Šibenik

Na prvenstvu Dalmacije za kadete održanom u Splitu proteklog vikenda šibenski plivači ponovno su ostvarili dobar uspjeh. U konkurenciji 80 plivača iz Dalmacije Šibenik je zauzeo ekipno 4. mjesto iza tri splitska kluba.

U pojedinačnoj konkurenciji najbolje rezultate postigla je Nina Živković osvojivši ukupno 6 odličja: na 50 m slobodno (31,97) i 50 leđno (36,69) osvojila je druga mjesta, te na 400 slobodno (5:37,06), 100 leđno (1:23,45), 200 slobodno (2:33,02), 200 leđno (2:57,84), treća mjesta i u disciplini 100 slobodno sa 1:10,76 4. poziciju. Ana Pražen osvojila je 3. mjesto u disciplinama 50 prsno (41,07) i 100 prsno

(1:31,35), te dobre rezultate na 200 prsno (3:20,92) 4. mjesto i 200 mješovito (3:15,97) 7. mjesto. M. Milutin zauzela je 5. mjesto u disciplinama 50 prsno (42,42) i 200 prsno (3:28,46), te 6. mjesto na 200 mješovito (3:14,96). Ženske štafete 4 x 50 slobodno (2:17,09), 4 x 100 slobodno (5:10,26) i 4 x 100 mješovito (6:04,46) u sastavu N. Živković, A. Pražen, M. Milutin i I. Svirčić zauzele su 4. poziciju. Uz navedene plivače nastupali su još B. Gović, D. Sekso, I. Sikavica i N. Gulun.

Ukupno osam odličja i deset finalnih trka na prvenstvu Dalmacije dobar su znak za predstojeće prvenstvo Hrvatske za kadete.

MALI NOGOMET

Prijave do 11. srpnja

Šibenski Savez športova započeo je s primanjem prijava za sve popularniji tradicionalni šibenski turnir u malom nogometu što će se održati pod nazivom »Jadrija 94«. Rok za podnošenje prijave otvoren je u Savezu športova i primaju se do zaključno 11. srpnja, a svaka ekipa mora uplatiti za učešće 250 kuna. Turnir će se održati od 15. do 31. srpnja na igralištu gradskog kupališta Jadrija, a pokrovitelj mu je Grad Šibenik.

Turnir »Danilo«

U Danilu će biti organiziran prvi malonogometni turnir koji će se održati pod električnom rasvjetom. Prijave se za turnir primaju u prostorijama mjesnog ureda, a uplata za svaku ekipu iznosi 370 kuna ili 100 DEM. Izvlačenje

parova bilo je 8. srpnja, a turnir započinje 9. srpnja s početkom u 20 sati. Turnir će trajati od 9. do 23. srpnja kada je na rasporedu finalna utakmica, te će pobjedničkoj ekipi pripasti nagrada od 4500 kuna. Za turnir vlada veliko zanimanje, a glavni sponzor turnira Danilo 94, uglavnom će biti ugostiteljska radnja »Bulin« iz Danila.

Starta Primošten

U organizaciji malonogometnog kluba Primošten u Primošteni će se od 13. do 16. srpnja održati malonogometni turnir. Prijave se primaju u kafeu »Popaj«, a kontakt telefon je 70-586 do 14 sati. Za ovaj turnir vlada veliko zanimanje, jer će na njemu sudjelovati veliki broj malonogometnih ekipa sa područja Županije šibenske.

KUGLANJE

Kuglači »Šubićevca« drugoligaši

Nakon završetka prvenstva južne skupine Treće hrvatske kuglačke lige kuglači šibenskog »Šubićevca« zasluženo su osvojili treće mjesto iza makarskog »Blokova«, Sinja i stekli pravo da sudjeluju u kvalifikacijama za popunu Druge lige — južne skupine. U majstorici na kuglani u Trilju sa 4 čunja razlike pobijedili su splitsku »Prerad« 5561:5557 i tako stekli pravo sudjelovanja, odnosno plasman u Drugu ligu. O tome smo razgovarali s voditeljem i trenerom KK »Šubićevac« Vicom Jurišićem — Šanom.

— Nismo prekidali rad ni nakon granatiranja Šibenika, već smo marljivo radili i trenirali te sudjelovali u natjecanju gdje smo postigli dobre rezultate i plasman u Drugu ligu rekao je Vice Jurišić Šane. Na okupu se nalazi oko 19 igrača, ali smo ostali bez mladih darovitih igrača koji su zbog ratne opasnosti otišli u HV i MUP. Ostali smo samo na trojici mladih Alvižu, Radovčiću i Stokuću. Nadamo se da ćemo povećati interes mladih jer je šteta da ovačkov objekt stoji neiskorišten.

R.T.

UDIČARENJE

Bašić i Olivari ne idu dalje?!

U prošlom broju našeg lista u izvješću s prvenstva Dalmacije u udičarenju koje je održano u Tisnu na otoku Murteru objavili smo da su Branimir Bašić iz murterskog »Kornatara« i Ante Olivari iz tišnjanskog »Arbuna« izborili pravo sudjelovanja na prvenstvu Republike Hrvatske što će se u rujnu održati u Stobreču.

Ova je vijest napisana na temelju pravilnika koji je vrijedio prije održanog natjecanja. Međutim, dva dana kasnije iz Hrvatskog saveza za športski ribolov na moru sa sjedištem u Rijeci stižu nova pravila natjecanja za državno prvenstvo u udičarenju za seniore iz usidrenog čamca za 1994. godinu.

Prema tim pravilima pravo sudjelovanja imaju 32 natjecatelja. Šestorica natjecatelja ostvaruju to pravo na temelju trogodišnjih rezultata na državnim, službenim međunarodnim i međunarodnim prvenstvima. Desetorica to pravo ostvaruju temeljem rezultata prošlogodišnjeg državnog prvenstva, dok ih po osam iz Dalmacije i iz Istre i Hrvatskog primorja pravo sudjelovanja ostvaruje na ovogodišnjim međunarodnim natjecanjima.

Kako su Bašić i Olivari bili devetnaesti odnosno dvadeseti nisu izborili pravo sudjelovanja na državnom prvenstvu.

Milan PAPEŠA

Tijekom stoljeća šibensko građanstvo imalo je zaista mnogo muke, a izdalo je i dosta novca, da se opskrbi vodom. Pila se bočata voda sa zdenca na Dobriću, iz lokava u Varošu, grabila se u Vrućama i iz izvora na Dobriki. Kako je sve to ipak bilo nedostavno po vodu se išlo čak na lokve Trstenik i Utvina u Donjem polju, te na otočić Ribnik. Voda se prevozila i brodovima — s bunara u Vodicama i na Srimi, te čak i sa Slapova Krke. Vučije na tovarnim životinjama po suhu, a na brodicama po moru išlo se sate i sate. Voda se, dakle, izuzetno cijenila. Stoga je dugo vremena i bila dobar biznis: prodavana je kao i ostala roba. Prema pisanim podacima, voda se posljednji put, javno na trgu, prodavala prije 111 godina, a za pet litara »bijele tekućine s Krke« (bio je u tu, dakako, uračunat i trošak transporta) plaćalo se četiri solda. Briga za vodu bila je među Šibenčanima prisutna čim se

nije obilovalo vodom govori podatak da je, prema popisu poduzetnika Kučića, 1808. godine u gradu bilo samo 145 javnih i privatnih zdenaca. Šibenik, eto, »uvijek oskudijeva vodom, ali ne njičama, vinogradima i bujnim maslinama«. Vina je bilo na pretek. Pošto je načelnik grada bio Vodovar, kad je prvi put službeno »prikazan« građanstvu, ono mu je klicalo: »Kad je našeg Vodovara, bit će i vode!« A taj, kazuju spisi, dobar gradski prvi čovjek došao je u Šibenik nakon — potrage. Naime, »knez, suci, vijećnici i cijela općina Šibenik« izabrali su poklisare, građane plemića Vučeta, Dragoša i Jurja da u ime komune nađu i izaberu — načelnika. S punomoćju u rukama, što su je 1. studenog 1271. godine potpisali gradski knez Juraj Šubić, natpop Staniša i još neki građani, izaslanici su se obrelili u Trogiru i pred notarom Franjom zaključili ugovor kojim Jakov Vodovar postaje načelnikom Šibenika. U ugovoru je naznačeno da Vodovar za načel-

AKTUALNA POVJESNICA OD JAKOVA VODOVARA DO »PRAVE VODE«

Šibenski je čovjek dugim stoljećima bio žedan jer je nedostajalo vode, a sve je krenulo nabolje tek točno prije 120 godina kad su narodnjaci, pod vodstvom načelnika Ante Šupuka, počeli raditi na gradnji vodovoda s Krke

grad malo proširio. U posljednjim desetljećima 13. stoljeća vladala je nezapamćena šestomjesečna suša, koja je zaprijetila »pomorom svega živog«, a i umrlo je tada, prema nekim listinama, u gradu i bližjoj okolini upravo od žeđi »najmanje pet stotina duša i četiri tisuće grla stoke«. Budući da se tako dalje nije moglo, nešto kasnije, točnije godine 1365., Veliko općinsko vijeće objavilo je da će svakom građaninu koji sagrađi bunar platiti pedeset posto troškova. Tada je, računajući se, u gradu sagrađeno oko 200 zdenaca, od kojih se do danas, jer su uglavnom bili improvizacija, nije sačuvao ni jedan. Samo su u mnogim šibenskim kućama i dvorištima sačuvani umjetnički izrađeni bunari — vlasništvo tadašnjih plemića! Kako ni ti bunari nisu bili dostatni, 1446. godine (tri godine poslije početka gradnje katedrale) šibenska komuna je u dvorištu do Velike lože vlastitim troškom počela graditi veliki zdenac (za radove je bio nadležan Juraj Dalmatinac), koji je građanstvu predan na upotrebu 1453. godine. Da ni tada, a ranije da i ne govorimo, građanstvo

nikovanja ima »u ime grada primati 200 libara, daje mu se stan i dio rabe koju ribari prilikom prodaje daju gradskim sucima, nadoknađuju mu se svi putni i selidbeni troškovi, dozvoljeno mu je tri puta po osam dana na godinu odustvovati u Trogiru, a ni od pučana niti od plemića nikakve dare ne smije preuzeti. Tako je Vodovar došao u Šibenik, i bio je, kazuju dokumenti, »narodski i ljudski pravedan vladar i pripošten čovjek«, ali nema ni jednog spisa koji bi dao i naslutiti da je nešto konkretno uradio da utaži — šibensku žeđ za vodom. Bolje reći, ona strašna šestomjesečna suša za vrijeme koje su umirali i ljudi i stoka dogodila se upravo nakon njegova načelnikovanja. Tako je i nakon Vodovara Šibenik »krapario i kuburio« s vodom. Tek 1873. godine, prelaskom općine u narodnjačke ruke, zahvaljujući zalaganju prvog hrvatskog načelnika Ante Šupuka, počelo se raditi na gradnji vodovoda s Krke. Uz utrošak od 130 tisuća forinti vodovod je 12. svibnja 1879. godine pušten u pogon. Toga se dana u drevnom Šibeniku okupilo više tisuća stanovnika, među njima i 400 rondara šibenskih sela pod puškom. Nakon pučanja mužara, na Poljani je i malo i veliko zaigralo narodno kolo. Među njima se našao i glasoviti dalmatinski narodnjački vođa Konavljanić Miho Klajić. Toga su dana »uz urnebesno klicanje naroda, pučanje iz pušaka i samokresa, uz neumorno koncetriranje narodne glazbe, u moru barjaka-trobojnika«, pred masom svijeta koja je nahrenjala »neprestano pjevajući« iz svih prilaza, uličica i trgova, na Gorici, te u Crnici i Docu, otvorene tri javne česme s kojih su kasnije vitke i jedre šibenske žene i djevojke, u sličima na glavi, u domove uvijek žedne donosile »pravu vodu«.

J. VESELIĆ

UKRATKO

Poraz »Slobodne plovidbe«

U 12. kolu prvenstva južne skupine Prve hrvatske bočarske lige, bočari »Slobodne plovidbe« poraženi su na svom bočalištu na Šubićevcu u susretu sa splitskim ZAP-om, rezultatom 10:8. Poslije ovog kola »Slobodna plovidba« nalazi se na posljednjem mjestu sa 73 boda, a u vodstvu se nalazi »Nada« sa 143 boda. U sljedećem kolu »Slobodna plovidba« gostuje u Makarskoj gdje se sastaje s »Hotelima Makarske«, a susret se igra 9. srpnja.

Pobjeda »Mladosti«

U 12. kolu prvenstva Regionalne bočarske lige Šibenik — Zadar — Pag postignuti su očekivani rezultati. Vodeća »Brodarica« nije imala poteškoća s biogradskom »Ilirijom«. Pobijedila je 14:2 i zadržala vodstvo nakon završetka prvog dijela prvenstva. U lokalnim derbijima »Vir« je sa 10:6 bio bolji od »Bilog Briga«, a »Sv. Mihovil« visoko je poražen od razigrane šibenske »Mladosti« koja je ovom pobjedom učinila prodor prema sredini tablice. Bočari Vodic kao domaćini poraženi su 10:6 u susretu sa Zadrom, dok su bočari »Solarisa« u ovom kolu bili slobodni. Poslije 12. kola stanje je na tablici: Brodarica 132, Solaris 111, Bili Brig 107, Vir i Mladost po 100, Zadar 74, Vodić 62, Sveti Mihovil 57 i Ilirija 27 bodova.

Rade TRAVICA

ISPRAVAK

U prošlom broju »Šibenskog lista«, u napisu pod naslovom »Ljahnicky — renesansa konstruktivizma i povratak Šibeniku« potkralo se nekoliko sitnih tiskarskih pogrešaka, a u drugoj rečenici četvrtog pasusa koja glasi: Do danas po svijetu potpisuje tridesetak sajamsko-izložbenih paviljona... dogodila mi se gruba autorska pogreška, pa je umjesto riječi tridesetak bilo potrebno napisati tri naredne riječi: više od stotinu, tako bi integralni početak rečenice glasio: Do danas po svijetu potpisuje više od stotinu sajamsko-izložbenih paviljona...

Ljubazno molim gospodina Aleksandra Sašu Ljahnickog i štovano čitateljstvo da ovaj ispravak prime kao ispriku!

Mile BASTIĆ

HRVATSKE CESTE

Poduzeće za održavanje, zaštitu, rekonstrukciju i izgradnju cesta u Hrvatskoj.
TEHNIČKA ISPOSTAVA ŠIBENIK

AUTOTRANSPORT ŠIBENIK PUTNIČKI SEKTOR SEZONSKI VOZNI RED Vrijedi od 20. 6. 1994.

ŠIBENIK — SRIMA — VODICE

Iz Šibenika	5.45	6.45	7.45	8.40	9.45	10.45	11.45	12.15
	14.30	15.30	17.30					
Iz Vodice	6.10	7.05	8.05	9.10	10.05	11.05	12.05	12.45
	15.00	16.00	18.00					

ŠIBENIK — SRIMA — TRIBUNJ

Iz Šibenika	6.30	9.00	10.30	12.00	13.30	15.30	18.00	19.30
	20.30							
Iz Tribunja	6.00	7.00	9.30	11.00	12.30	14.00	16.00	18.30
	20.00	21.00						

ŠIBENIK — JEZERA — MURTER

Iz Šibenika	5.45	6.15	9.00	11.30	13.30	15.30	16.15	19.30
	21.00							
Iz Murtera	6.45	7.00	10.00	12.30	14.30	16.30	17.15	20.30
	22.00							

NAPOMENA: Istaknuti polasci prometuju preko Srime — Tribunja!

ŠIBENIK — BRODARICA

Iz Šibenika	7.00	7.45	8.45	9.45	10.45	11.45	12.45	13.45
	16.45	17.45	18.45	19.45				
Iz Brodarice	7.20	8.00	9.00	10.00	11.00	12.00	13.00	14.00
	17.00	18.00	19.00	20.00				

ŠIBENIK — PRIMOŠTEN — ROGOZNICA — RAŽANJ

Iz Šibenika	5.00	6.00	9.30	11.45				
Iz Ražnja	5.50	6.45	10.15	13.00				

NAPOMENA: Istaknuti polasci prometuju samo do Rogoznice!

ŠIBENIK — GREBAŠTICA — PRIMOŠTEN

Iz Šibenika	10.00	11.00	12.00	13.30	14.00	14.40	17.00	18.15
	19.15	20.30						
Iz Primoštena	10.30	11.20	12.30	13.50	14.30	15.00	17.30	18.35
	19.35	21.00						

NAPOMENA: Istaknuti polasci prometuju samo do Grebašnice

PRUGA: ŠIBENIK — SOLARIS — ZABLAČE

Iz Šibenika	6.00	6.30	7.00	8.00	9.00
	10.00	11.00	12.00	13.00	14.15
	15.30	16.30	17.30	18.30	19.30
	20.30				
Iz Zablaca	6.20	7.00	7.30	8.30	9.30
	10.30	11.30	12.30	13.30	14.45
	16.00	17.00	18.00	19.00	20.00
	21.05				

NAPOMENA: Pruga prometuje po svim gradskim stajalištima uzduž itinerera!

»ČEMPRESI«

Javno komunalno poduzeće za obavljanje pogrebnih usluga, Gradsko groblje »Kvanj«

- Pruža kompletne pogrebne usluge, izrađuje svježe vijence i bukete, pribavlja svu kompletnu dokumentaciju za sahranu i obavlja sve ostale usluge za pogreb uz najpovoljnije cijene
- **Pogodnost plaćanja čekovima u više rata**

Telefoni: 33-124, 32-992, 39-700 i 35-966

**PODUZEĆE ZA
PROIZVODNJU I
PROMET VINA,
ALKOHOLNIH I
BEZALKOHOLNIH PIĆA**

59000 ŠIBENIK, Velimira Škorpika broj 2
Žiro-račun 34600-601-1770

FOTO JULIJA

ekspresno
izrađuje
fotografije za
dokumente

Foto »Julija«
Ul. B. Petranovića 6
ŠIBENIK

Tel. 059/34-633

**MALI
OGLASI**
Tel. 35-600

PRODAJEM Ispune za betonske gredice 100 komada i motor za betonsku mješalicu na gorivo. Cijena vrlo povoljna. Obratiti se svaki dan od 16 do 20 sati na adresu: Jurić, Put V. Lisinskog 41, Vodice u blizini gostionice »Matilda« put Srime.

PRODAJEM kuću na Meterizama, povoljno. Telefon 059/35-118.

KUPOVEM poslovnih prostor do 30 četvornih metara — prednost ugostiteljskoj namjeni. Ponude na telefon 33-950 poslije 18 sati.

TRAŽIM u zajam 3000 DEM, vraćam uz dobru kamatu. Javiti se na telefon 25-320 svaki dan od 9 do 12 sati.

TRAŽIM mladu ženu za pomoć u kući i njegu bolesnice u Vodici, dobra plaća i mogućnost stanovanja. Javiti se na telefon 42-570.

**INFORMATIVNI
CENTAR
— ŠIBENIK**
Na osnovi odluke
v.d. ravnatelja
Informativnog
centra Šibenik

raspisuje se
OGLAS

za popunu radnog mjesta
1. ŠPIKER VODITELJ
— 1 izvršitelj na neodređeno vrijeme

UVJETI:

- Stupanj stručne sprema VI. (VŠS) i 1 godina radnog iskustva ili IV. (SSS) i 2 godine radnog iskustva na špikerskim poslovima i radnim zadacima. Sposobnost neposrednog javljanja pred mikrofonom te poznavanje hrvatskog književnog jezika i radiofoničan glas.

Rok za podnošenje prijave kandidata za zasnivanje radnog odnosa traje 8 dana nakon objave oglasa u »Šibenskom listu«.

Kandidati će biti obaviješteni o rezultatima izbora u roku 15 dana nakon isteka roka za podnošenje prijave na oglas. Prijave o dokazima o ispunjavanju uvjeta dostavljaju se neposredno u opće i administrativne poslove ili poštom na adresu: INFORMATIVNI CENTAR — ŠIBENIK, B. Petranovića 3, Šibenik

IZ MATIČNOG UREDA

ROĐENI

Dobili kćer: Ratko i Marija Mandić, Dragomir i Marija Lokas, Marko i Boranka Roca, Milivoj i Vojana Tolo, Duško i Ivana Erstić, Zoran i Renata Čepulo, Željko i Vinka Badžim, Tomislav i Suzana Sučić, Dragana Šljivić, Ante i Vesela Blaić, Ignacije i Veronika Dučić, Miloš i Tatjana Jurić, Goran i Davora Skočić, Dražen i Marija Bratić, Milenko i Oliva Mučić, Ante i Jadranka Nakić, Ante i Madlena Bakić, Mili i Marsela Mitrović-Matić, Ivan i Slavica Vujić, Branko i Ana Mučić, Ante i Vanja Skelin, Branimir i Zrinka Milišić, Boris i Danira Grčić, Radoslav i Ana Jelić (blizanke), Ivan i Dolores Belak, Nediljko i Gordana Maretić, Darko i Dinka Šarlija, Anto i Marina Durbić.

Dobili sina: Krešo i Ankica Krečak, Radislav Papak i Biljana Čeranić, Josip i Narcisa Stanić, Damir i Dušanka Štih, Damir i Anita Ruzar, Zoran i Melinda Protega, Mazarin i Senija Perkov, Andrej Baljkas i Ankica Parat-Baljkas, Nikola i Vedrana Bulat, Petar i Groz-

dana Kardum, Josip i Dragica Jurin, Josip i Anđelka Zulić, Duško i Nevenka Jurić, Željko i Andrijana Stipić, Zdravko i Mirjana Vulin, Jadranko i Ivanka Gulam, Šime i Nevenka Stojanović, Miro i Vlatka Svirčić, Danijel i Mirjana Škugor, Mladen i Slavka Goreta, Krste i Nada Konjevoda, Dinko i Mirjana Vidović, Miran i Valerija Novaković, Lovor i Živana Škugor.

VJENČANI

Suzana Arbutina i Tomislav Ivančević, Mirana Šare i Jakov Škugor.

UMRLI

Mate Bukić (75), Nikola Krnčević (56), Marija Vranjić (83), Tihoimir Maričić (37), Vlatko Verović (66), Tomica Krnić (82), Marija Kalik (84), Jaka Livić (97), Ana Grbeša (79), Mate Škarić (56), Ivanica Mijalić (84), Ante Šupe (84), Ante Grgić (77), Matija Spahija (70), Mileva Grubelić (77), Jakov Gović (79), Ika Lokas (82), Radivoj Petković (79), Kristina Reljanović (85), Ivan Aleksa (70), Davor Borovčić-Kurir (32).

ZAHVALA

Povodom smrti našeg dragog oca, djeda i svekra

RAMIJA SALIJEVSKOG

Ovim putem želimo zahvaliti svima koji su nam pomogli u teškim trenucima koji su nas zadesili. Posebnu zahvalu dugujemo dobrom prijatelju Željku Kostelcu i njegovoj obitelji, poduzeću TEF Šibenik, ATP-u »Šibenik« i njihovu direktoru gospodinu Goranu Žuriću, Centru za socijalnu skrb Županije šibenske, Merhametu u Šibeniku, kolegama i prijateljima s Radio-postaje Šibenik, poduzeću »Čempresi« i njihovom direktoru, gospodinu Mati Laganoviću. Ožalošćena obitelj Salievski

IN MEMORIAM

Nakon 25 godina okupljeni u rodnom Šibeniku, obilježavajući dan kada smo polažili ispit zrelosti kročili životu u susret spremni suočiti se sa svim radostima i problemima koji nas očekuju, s tugom i sjetom sjećamo se prerano preminulih kolegica i kolega: Maje Baranović, Nilde Brakus, Jadranka Stupina, Tomislava Grubišića, Čedomira Bare, Ivana Stojića, Mirka Perkov i Davorke Livić. U našim sjećanjima ostat će zauvijek.

Maturanti
Šibenske gimnazije
iz 1969. godine

U SJEĆANJE

Prošlo je 6 godina od smrti moje neprežaljane supruge

SONJE NIČENO

rod. Kolombo
5. VII. 1988.
— 5. VII. 1994.

Zahvaljujem svima kojima je ostala u uspomeni.

Zahvalni suprug Joso (033)

ZAHVALA

U povodu gubitka našega plemenitog supruga, oca i djeda

MILANA JANJIĆA

Iskrenu zahvalnost dugujemo liječnicima Ušnog odjela Medicinskog centra u Šibeniku. Dr. Mariju Krajini i dr. Vinku Smolčiću te osoblju Doma umirovljenika na njihovoj brizi i njezi u liječenju dragog nam pokojnika. Također zahvaljujemo svima koji su sudjelovali u ispraćaju i uputili izrazе tople sućuti za gubitkom dragog pokojnika.

Uvijek zahvalni: supruga Vojna te sinovi Arsen i Nikša sa obitelji (034)

U SJEĆANJE

ANKA BATINICA

rod. Radl
10. VII. 1978.
10. VII. 1994.

Još je jedna u nizu godina šesnaesta kako više nisi s nama. Otišla si mirno, tiho i dostojanstveno. Osobine koje su krasile tvoj život naše su nadahnuće i ono što ispunjava prazninu koja je ostala nakon tebe. S ponosom čuvamo uspomenu na tebe. Hvala svima koji te se sjećaju i tvoj grob kite cvijećem. Tvoj suprug Zdravko

ZAHVALA

Nakon kratke i teške bolesti napustila nas je naša draga sestra, teta i zaova

MARIJA SKORIĆ

Zahvaljujemo liječnicima i osoblju Kirurgije i CIT-u na njihovu trudu i pažnji. Zahvaljujemo svoj rodbini, prijateljima i mnogobrojnom pučanstvu koje se došlo oprostiti od naše drage Marije, te odati vijencima i cvijećem. Zahvalni: braća Rozarije i Svetin, sestre Svetinka i Jerka i njihove obitelji (035)

MALI
OGLASNIK

Nada san se da će se GRIŠPE javiti iz Amerike, ali ništa od javljanja. Zna san da će se uklopiti u američki način življenja i da će nas zaboraviti. Nisan moga izdržati, mora san ga zvati. Dobija san, zvoni na drugoj bandi.

● Alo GRIŠPE, ja san.
— Halo mister.
● Nije MISTER, Krešo je, GRIŠPE je li me čuješ.
— No GRIŠPE, end gou tu BIZNIS.

Kala san slušalicu, zafrkaje me. Znađen da je u Americi vruće i more biti da je GOL, ali šta mu znači TU BIZNIS.

Javila se PARONA i kaže da to znači da je iša na posla. Nisan moga virovati, jerbo znađen da cili život nije radija ništa.

Cili posla koji je radija je desetak puta prisidnik RADNIČKOG SAVJETA, i ko zna koliko puta ka doprisidnik.

I kad je RADNIČKI SAVJET ili mali mozak, kako su ga oni zvali, obolija od SKLEROZE, GRIŠPE je na čekanju.

Iša san ponovo zvati.
● Alo GRIŠPE, ja san.
— Alo KREŠO, kako nisi zva prije.

● Jesan, samo te nije bilo, javlja se niki Amerikanac i kaže da si GO ka BIZNIS.

— To mi je poslovni prijatelj, reka ti je da san iša po poslu.

● More bit, nema veze, kako balun.

— Dobro je, NIJEMCI su sve boji.

● Ide dobro, a reci mi kakvi posla imaš, ja koliko znađen tamo nema RADNIČKOG SAVJETA.

— Uvik se nađe posla ko oće raditi.

— Alo, evo brzo će pet popodne, morat ću prikinut.

● Zašto, nisan te čuja davno.

— Počima MALI OGLASNIK na našen radiju.

● Kakvi oglasnik.

— Mali oglasnik, ideš uživo priko radija, moreš prodati, minjati, kupiti.

● To je dobro, reka san ja da je naš radio najjača POSTAJA.

— Alo, evo MARIO se javlja, Bog, čut čemo se. Opet san počea zvati, ali ovi put naš ŽUPANIJSKI RADIO.

Parona puše glede vrućine i una-toč računa, a ja se znojim od muke, jerbo nikako ne moreš dobiti.

Skočija san do susjeda, zove i on ima prodati DIJANICE u Ražinama. Bija san uporan, ali nisan moga dobiti, pa mi je ostala jedna jedina mogućnost da to učinim priko našeg cijenjenog lista.

● Minjam RAŽINSKU PLAĆU ZA PLAĆU sa KOEFICIJENTOM. Ako ne platite režije, ne kupite spizu, a uz to ste nepušač, a novine vas ne zanimaju, more van ostati 800 KUNA.

● Prodajem RAŽINSKE DIJANICE puno povoljno. Za sada slabo obradive, ali su pogodno za sijanje raznoraznih GLUPOSTI, izuzetno su povoljne za sijanje LAŽNIH OBEĆANJA. Sve vrste simeana možete nabaviti u UPRAVNOM ODBORU.

● Prodajem tužnu i osamljenu ka novu ŠKRINJU puno povoljno, a more i zamjena za ORMARIC od POSTOLA.

● Iznajmljujem jednu FUNKCIJU, vrlo atraktivnu i unosnu za teke KUNA i teke LIPA. Funkciju morete kupiti i bez članske kartice HDZ-a.

● Prodajem plastični brod dužine 8, a širine 4 centimetra. Ekonomičan, a more se duperati u kadi i kailnu. Izuzetno povoljan za rekreaciju KOMARACA. Ljubitelji životinja, požurite.

● Izgubljen je VOL 1990. god. Odaziva se na »zna se«. Sritnom nalazniku bogata nagrada.

— DIREKTOR firme ka novi, dobro očuvan, u voznom stanju, minjan za K-15.

Eto, štovani čitatelji, za svakog ima ponešto. Nazdravilje vaš Krešo

ŠIBENČANI U »LJETNOJ ŠKOLI FIZIKE«

Znanost mladima

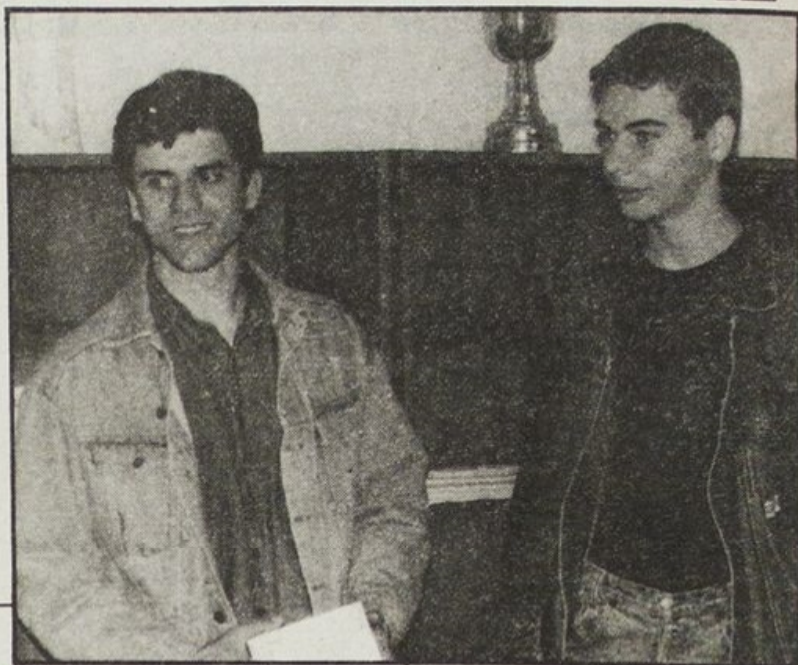
Već deset godina za najbolje fizičare Hrvatske, na razini srednjih škola, organizira se »Ljetna škola fizike«. Ove godine održana je u Rijeci od 26. lipnja do 1. srpnja. Petodnevnu ljetnu školu pohađala su 42 učenika iz svih mjesta Hrvatske, a među njima i dvojica šibenčana. Josip Aras, učenik drugog razreda i Mario Klarić, učenik prvog razreda. Obojica pohađaju Elektrotehničku školu. Kao i ostali i njih dvojica su sudjelovala na državnom natjecanju iz znanja fizike i time zaslužili pohađanje ljetne škole. Obojica su odlični učenici, a fizika im je poseban »gušt«, kazat će. Osim učenja, bila je to prilika da se susretnu i druže sa svojim kolegama iz cijele Hrvatske. Vratili su se zadovoljni, s puno lijepih

dojmova, a posebno pamte obilazak Istre na putovanju pod nazivom »Tragom glagoljaša«. Za razliku od svojih kolega koji su cijelo vrijeme rata u Hrvatskoj bili pošteđeni ratnih tragedija i mogli redovito pohađati nastavu, oni su, kao uostalom i svi šibenski učenici, u tomu bili zaklinuti. Posljedice zbog toga i danas osjećaju.

Josip i Mario žele i dogodine u »Ljetnu školu fizike«. Za to će trebati puno raditi, učiti i žrtvovati se. A da nije bilo njihovog profesora Mira Plavčića, koji je radio s njima, teško bi, kažu, došli do državnog natjecanja. Zahvalni su u poduzeću FIT-Šibenik i direktoru Mići Staniću, te Gradskom poglavarstvu i dogradonačelniku Vječeslavu Baranoviću koji su potpomogli njihov odlazak u Rijeku.

K.R.
(Snimio: F. MILJEVIĆ)

Mario Klarić i Josip Aras, najuspješniji šibenski srednjoškolci u znanju iz fizike

PISMO IZ
SLOVAČKE

VI. FESTIVAL HRVATSKE KULTURE

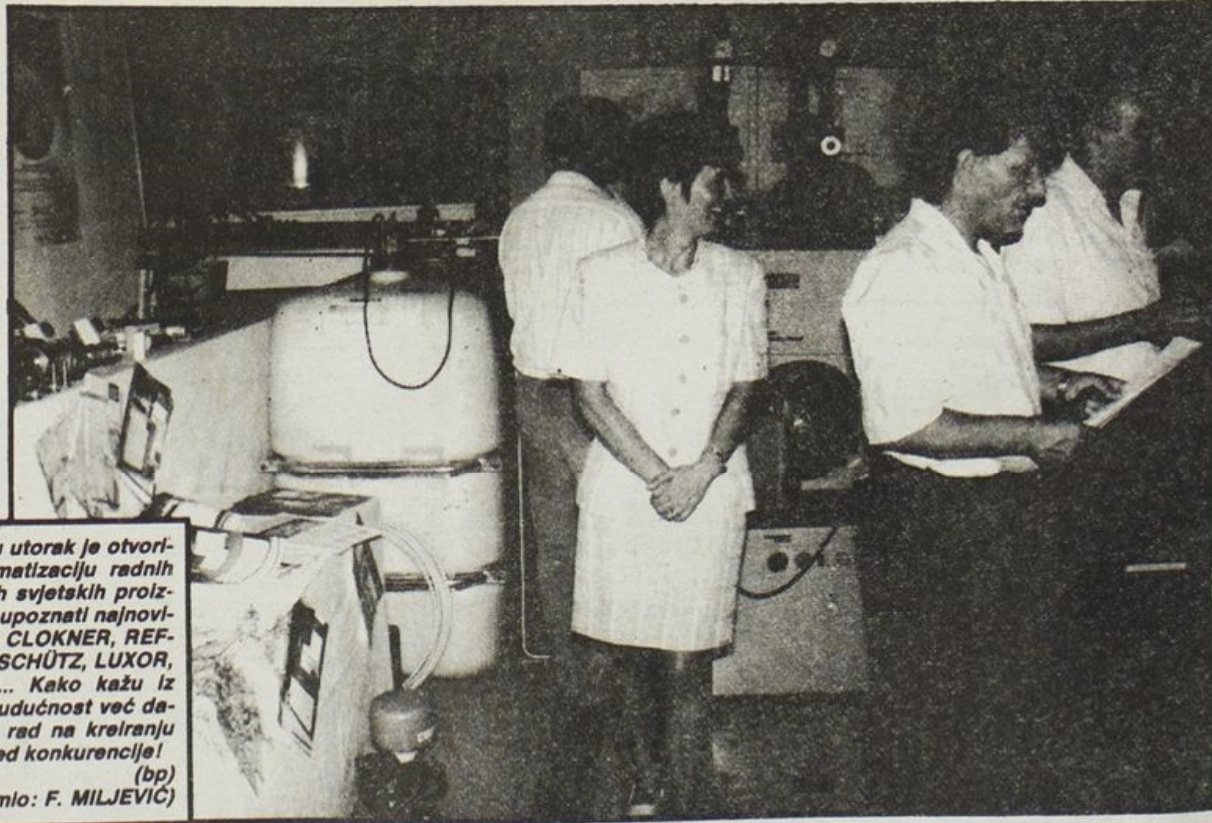

Najznačajnija kulturna smotra Hrvata u Slovačkoj koja se jednom godišnje održava u Devinškom Novom Selu kod Bratislave, još jednom je posvjedočila da i poslije pet stoljeća hrvatski folklor, duh i jezik i dalje žive u selima oko Bratislave. U poslanstvu hrvatskog Sabora i grada Zadra sudjelovala su i četiri saborska zastupnika, a službeno se nalazio i učitelj iz Skradina prof. Ivica Sumić, koji je domaćinima uz tradicionalni »Šibenski list« prenio i obilje pozdrava iz šibenske županije, ali i poziva pred nadolazeću turističku sezonu.

U programu su sudjelovale skupine iz Austrije, Češke, Mađarske, Slovačke te Hrvati iz Berlina i stare domovine (mješoviti pjevački zbor »Industrogradnja« i likovna grupa »Rešetari« iz Slavonije). Voditelj hrvatske dječje folklorne grupe »Grbarčeta« iz Devinškog Novog Sela gosp. JOZEF KRAJČIĆ izrazio je veliku želju za nastupom na Dječjem festivalu u Šibeniku već sljedeće godine.

Gospodin prof. ĐURO VIDMAREVIĆ predsjednik saborskog pododbora za Hrvate u europskim zemljama i veleposlanik Republike Hrvatske u Slovačkoj gosp. IVICA TOMIĆ, kao i savjetnik za manjine u slovačkoj vladi gos-

pada KLARA FERLIKOVA, zajedno sa svojim domaćinima u Hrvatskom kulturnom savezu ing. JURAJOM CVEČKOM i dr. V. POKORNÝM, izrazili su želju da se kulturno-prosvjetna, ali i gospodarsko-turistička suradnja Slovačke s Jadranom stalno produbljuje. Hrvati u Slovačkoj zasigurno su most i jamstvo te suradnje. I. SUMIĆ

Poduzeće »Termoklima« iz Šibenika u utorak je otvorilo izložbu uređaja za grijanje i klimatizaciju radnih i stambenih prostora najrenomiranijih svjetskih proizvođača. Šibenčani su do petka mogli upoznati najnovije dostignuće tvrtki SCHÄFER, ELCO CLOKNER, REFLEX, INTERMES, VORTEX, MAJMAR, SCHÜTZ, LUXOR, SELKIRK, KLÖCKNER i EMERSON... Kako kažu iz »Termoklima« — opredijelite se za budućnost već danas i uredite elementarne uvjete za rad na kreiranju novih proizvoda... Bit ćete korak ispred konkurencije! (bp)

(Snimio: F. MILJEVIĆ)

INFORMATIVNI

CENTAR
ŠIBENIK

OSNIVAČ:
Županijska skupština Županije šibenske

IZDAVAČ:
Novinsko-izdavačka i radio-difuzna organizacija informativni centar

V.d. upravitelja Informativnog centra: Stjepan BARANOVIĆ
Uređuje redakcijski kolegij: Đuro BEČIR, Katarina RUDAN,

Ivan BURIĆ, Linda MILIŠA, Branimir PERIŠA, fotoreporter Vilson POLIĆ.

Odgovorni urednik »Šibenskog lista«: Ivan BURIĆ.

Uredništvo: Ulica Božidara Petranovića 3, Šibenik

TELEFONI: centrala: 35-510, direktor 33-999, studio i režija Radio-Šibenika 36-999

I 39-666. Telefaks: 35-600.

PRETPLATA na list: za tri mjeseca 18.000, za šest mjeseci 36.000, za godinu dana 72.000 HRD. Za inozemstvo dvostruko. Žiro-račun: 34600-603-976 kod ZAP Šibenik.

Rješenjem Ministarstva kulture i prosvjete Republike Hrvatske broj 532-03-1/92-01 »Šibenski list« oslobođen je

cenovnog poreza na promet.

OGLASI: 1 cm/1 stupac 2 DEM u dinarskoj protuvrijednosti na dan fakturiranja. Mali oglašaji, obavijesti građana i posebne usluge regulirani su posebnim cjenikom.

TISAK: »Slobodna Dalmacija-Novine« d.d. Split, Hrvatske mornarice 4.